

آمار حیاتی:

هدف:

به تصویر کشیدن محبت خدا نسبت به قوم گناکارش

نویسنده:

هوشع، پسر بئیری. («هوشع» یعنی «نجات»)

مخاطبین:

اسرائیل (حکومت شمالی) و قوم خدا در همه جا

تاریخ نگارش:

تقریباً ۷۱۵ ق.م. و وقایع حدود سالهای ۷۵۳ - ۷۱۵ ق.م. در آن ثبت شده است.

وقوع رویدادها:

هوشع خدمتش را در پایان سلطنت پر رونق اما فاسد و منحط یربعام دوم، پادشاه اسرائیل، شروع کرد. (طبقات بالای جامعه در رفاه بودند، اما به فقرا ظلم می شد). او تا کمی پس از سقوط سامره در سال ۷۲۲ ق.م. نبوت می کرد.

آیه کلیدی:

«آنگاه خداوند به من فرمود: «برو و دوباره زن خود را بر دار و نزد خود بیاور. هر چند او زنا را دوست دارد و معشوقه مرد دیگری است، ولی تو او را دوست داشته باش؛ چنانکه من نیز اسرائیل را دوست می دارم، هر چند ایشان به سوی خدایان دیگر رفته اند و قرص های نان کشمش به بت هایشان تقدیم می کنند» (۱:۳).

شخصیت های مهم:

هوشع، گومر، فرزندانشان

وقتی صدای موسیقی به گوش می رسد، جماعت می ایستند و عروس بازو در بازوی پدرش در راهروی طویل وسط کلیسا قدم بر می دارد. داماد با چشمانی که عشق از آن موج می زند، متبسم اما نگران، قدم به قدم دنبال آنها گام بر می دارد. اشکهای شادمانی از چشمها سرازیر می شود، آیین ازدواج به اجرا در می آید، و خانواده ها به هم پیوند می خورند. مراسم ازدواج جشنی است پرشکوه که عشق را تجلیل می کند. جشن عروسی راز مقدس یکی شدن دو انسان، شروع زندگی مشترک، و تعهد و وفاداری است. ازدواج که از سوی خدا مقرر شده، نشان دهنده رابطه او با قومش می باشد. پس شاید هیچ مصیبتی بزرگتر از نقض این عهد مقدس نباشد.

خدا به هوشع گفت که زنی اختیار کند؛ خدا از پیش به او گفت که همسرش به او وفادار نخواهد بود. با آنکه او فرزندان بسیاری آورد، اما بعضی از آنها از مردان دیگری بودند. هوشع در اطاعت از خدا، با گومر ازدواج کرد. رابطه هوشع با او، زنی گومر، و فرزندانشان نمونه هایی زنده و نبوتی برای اسرائیل شدند.

کتاب هوشع داستان عشق است، داستانی واقعی، غم انگیز، و حقیقی. کتاب، فراسوی داستان مرد جوان و زنی، از محبت خدا نسبت به قومش و واکنش «عروس» او سخن می گوید. پیمانی بسته شده بود و خدا وفادار مانده بود. محبت او پایدار و تعهدش پا بر جا بود. اما اسرائیل مانند گومر، زناکار و بی وفا بود، و محبت خدا را رد کرده و به خدایان دروغین روی آورده بود. خدا ابتدا در مورد مجازات هشدار می دهد و آنگاه محبت خود را دوباره نسبت به آنان ابراز می دارد و پیشنهاد مصالحه می دهد. محبت و رحمت او به فراوانی جاری است، اما عدالت نیز انجام خواهد شد.

کتاب با دستور خدا در مورد ازدواج هوشع آغاز می گردد. پس از ازدواج هوشع، فرزندان متولد می شوند که هر یک نامی دارند؛ این نامها به پیغامهای الهی مربوط می شوند (فصل ۱). سپس، همانطور که پیشگویی شده بود، گومر هوشع را ترک می کند و به دنبال هوس های خود می رود (فصل ۲). اما هوشع (که معنای نامش «نجات» است) او را پیدا می کند، بهای آزادی اش را می پردازد، و او را دوباره به خانه می آورد، و صلح و آشتی کامل برقرار می شود (فصل ۳). تصاویری از محبت، داوری، فیض، و رحمت خدا در روابط بین هوشع و گومر تبیین شده است. سپس خدا پرونده اتهامات اسرائیل را می گشاید و می فرماید که گناهان ایشان عاقبت موجب نابودی شان خواهد شد (فصل های ۴ و ۵ و ۶ و ۷ و ۸ و ۹ و ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ و ۱۳). اما حتی با وجود فساد اسرائیل، خدا رحیم است و امید می بخشد؛ این امر حاکی از محبت بی حد او نسبت به قومش می باشد (فصل ۱۱) و بیانگر این حقیقت است که توبه آنها، برکت به ارمغان خواهد آورد (فصل ۱۴).

خدمت هوشع پایان می پذیرد ۷۱۵ ق.م.	اسرائیل (حکومت شمالی) سقوط می کند ۷۲۲ ق.م.	اشعیا در یهودا نبی می شود ۷۴۰ ق.م.	میکاه در یهودا نبی می شود ۷۴۲ ق.م.	تغلت فلاسر سوم به اسرائیل حمله می کند ۷۴۳ ق.م.	هوشع نبی می شود؛ زکریا کشته می شود ۷۵۲ ق.م.	شالوم، پادشاه اسرائیل کشته می شود ۷۵۳ ق.م.
---	---	---	---	--	---	---

کتاب هوشع محبت همیشگی و مستمر خدای ما را به گونه‌ای نمایشی به تصویر می کشد. وقتی این کتاب را می خوانید، ببینید که نبی چگونه خود را با رغبت تمام تسلیم خداوندش می کند. با او به خاطر بی وفایی زن و قومش تأسف بخورید. به هشدار واضح درباره مجازات گوش دهید، و دوباره وفاداری خود را به خدا ابراز کنید؛ به او بگویید که در محبت خود نسبت به او استوارید و به قول‌هایی که به او داده‌اید، وفا خواهید کرد.

مکان‌های مهم:

حکومت شمالی (اسرائیل)، سامره، افرایم

جنبه خاص:

هوشع از بسیاری از تصاویر زندگی روزانه استفاده می کند؛ خدا به اشکال مختلف تصویر می شود: شوهر، پدر، شیر، پلنگ، خرس ماده، شبنم، باران، بید، و چیزهای دیگر؛ اسرائیل به شکل همسر، شخص مریض، شراب، انگور، انجیر نوبر، درخت زیتون، زائو، اجاق، مه صبحگاهی، کاه، و دود، و چند نام دیگر تصویر می شود.

تقسیم‌بندی کلی:

الف - زن نافرمان هوشع (۱:۱ - ۵:۳)

خدا به هوشع دستور داد زنی را به همسری اختیار کند که در ازدواج بی وفا بود و موجب غم و اندوه بسیار او شد. درست همان‌طور که گومر به هوشع بی علاقه شد و به دنبال مردان دیگر رفت، ما نیز می توانیم به آسانی نسبت به رابطه خاص خود با خدا ناسپاس گردیم و رؤیاهای و اهدافی را تعاقب کنیم که خدا در آنها جایی ندارد. وقتی در زندگی مسیحی خود با گناه سازش می کنیم و به راههای این دنیا می رویم، یعنی اینکه نسبت به خدا بی وفا شده ایم.

ب - قوم نافرمان خدا (۱:۴ - ۹:۱۴)

خدا از مردم حکومت شمالی خواست که از گناهانشان دست بر دارند و تنها او را بپرستند؛ اما ایشان بر شرارت خود اصرار ورزیدند. در سرتاسر کتاب، اسرائیل به صورت کسی توصیف می شود که از خدا غافل است و هیچ تمایلی به خشنود ساختن او ندارد. اسرائیل خدا را اصلاً درک نمی کرد، درست همان‌طور که گومر هوشع را درک نمی کرد. خدا مانند شوهری با محبت یا پدری صبور، از مردم می خواست که او را بشناسند و هر روز به سوی او باز گردند.

- ۱- گناه اسرائیل
- ۲- مجازات اسرائیل
- ۳- محبت خدا به اسرائیل

موضوع‌های مهم

موضوع

اهمیت موضوع	توضیحات	گناه قوم
<p>ما مانند گومر می‌توانیم عشق‌های دیگری را تعاقب کنیم، مثل عشق به قدرت، لذت‌جویی، پول، یا شهرت. وسوسه‌های این دنیا می‌تواند بسیار اغواکننده باشد. آیا به خدا وفادار و صادقید، یا عشق‌های دیگر جای واقعی او را در زندگی‌تان گرفته است؟</p>	<p>درست همان‌طور که گومر، زن هوشع، نسبت به او بی‌وفا بود، قوم اسرائیل نیز نسبت به خدا بی‌وفایی می‌کردند. بت‌پرستی بنی اسرائیل مانند زنا بود. آنها در پی برقراری روابط «نامشروع» با آشور و مصر بودند تا از نیروی نظامی ایشان بهره‌مند گردند؛ ایشان همچنین پرستش بعل را با عبادت خدای یگانه در هم آمیخته بودند.</p>	
<p>ناسپاسی به خدا و سرکشی از او، قطعاً مصیبت را به‌دنبال دارد. خداوند تنها پناه واقعی ما است. اگر دل خود را نسبت به خدا سخت کنیم، در هیچ جای دیگری امنیت نخواهیم داشت. ما نمی‌توانیم از مجازات خدا رهایی بیابیم.</p>	<p>هوشع به‌طور جدی به یهودا هشدار داد که از اسرائیل الگو نگیرد. از آنجا که یهودا عهد را شکسته، از خدا روی بر گردانده، و خالق خود را فراموش کرده بود، طعم تجاوز و تبعیدی ویرانگر را چشید. گناه عواقب وحشتناکی دارد.</p>	مجازات خدا
<p>آیا خدا را فراموش کرده و نسبت به او عهد شکن بوده‌اید؟ اجازه ندهید موفقیت‌هایتان از محبتتان نسبت به او بکاهد یا چشماتان را به روی نیاز به محبت او ببندد.</p>	<p>درست همان‌طور که هوشع به‌دنبال زن بی‌وفایش رفت و او را باز گرداند، خداوند نیز با محبتش به‌دنبال ما می‌آید. او در محبت خود مهربان، صادق، تغییرناپذیر، و ابدی است. هر چه پیش آید، خدا باز ما را دوست دارد.</p>	محبت خدا
<p>برای آنان که به‌سوی خدا باز می‌گردند، هنوز امید هست. هیچ وفاداری، موفقیت، یا عزت و احترامی قابل‌مقایسه با محبت نسبت به خدا نیست. به‌سوی خداوند باز گردید چون جلو ضرر را از هر جا که بگیرید، نفع است. مهم نیست چقدر از خدا دور افتاده‌اید، خدا حاضر است شما را باز گرداند.</p>	<p>با آنکه خدا قومش را به‌خاطر گناه، مجازات خواهد کرد، کسانی را که توبه کرده‌اند، تشویق و احیا می‌کند. توبه واقعی راه را برای شروعی تازه می‌گشاید. خدا می‌بخشد و احیا می‌کند.</p>	احیا

الف - زن نافرمان هوشع (۱:۱ - ۵:۳)

هوشع تشابهات بین روابط خود با گومر و رابطه خدا با قوم اسرائیل را به خوبی نمایان می‌سازد. با آنکه اسرائیل با تنها خدای حقیقی عهد بسته بود، به دنبال خدایان دروغین می‌رفت. به همین شکل، هوشع با گومر ازدواج کرد، در حالی که از قبل می‌دانست گومر او را ترک خواهد کرد. هوشع به رغم گناه گومر با او با مهربانی رفتار کرد. خدا نیز با وجود گناهان قوم اسرائیل نسبت به آنها رحیم بود. خدا عوض نشده؛ او هنوز نیز رحیم و بخشنده است.

زن و فرزندان هوشع

در دوران سلطنت عزریا، یوتام، آحاز و حزقیاء، پادشاهان یهودا و یربعام پسر یوآش، پادشاه اسرائیل، این پیامها از طرف خداوند به هوشع پسر بشیری رسید.

اولین پیامی که خداوند به هوشع داد این بود:

«برو و با زنی فاحشه ازدواج کن تا آن زن از مردانی دیگر بچه‌هایی برای تو بزاید. این امر به روشنی نشان خواهد داد که چگونه قوم من بی‌وفایی کرده‌اند و با پرستش خدایان دیگر آشکارا مرتکب زنا شده و به من خیانت ورزیده‌اند.»

۱:۱
پاد ۱:۱۳-۳۴
۲ پاد ۱۵:۳۸-۳۲؛ ۱:۱۶
۱:۱۸
۲ تا ۱۰:۱۲-۱۶؛ ۲۳:۱-۲۶
میکا ۱:۱
۲:۱
هو ۱:۳

به‌عنوان شوهر زنی بی‌وفا رابطه خدا را با قوم بی‌وفای اسرائیل نشان داد.

۲:۱ به‌سختی بتوان تصور کرد که به هوشع چه احساسی دست داد وقتی خدا به او گفت که با زنی ازدواج کند که نسبت به او وفادار نخواهد بود. شاید او مایل نبود به چنین ازدواجی تن دهد. اما او اطاعت کرد. خدا اغلب از انبیاي خود که با شرایط غیرعادی مواجه بودند، طالب اطاعت غیرعادی بود. شاید او از شما بخواهد که کاری دشوار و غیرعادی انجام دهید. اگر او چنین چیزی از شما بخواهد، چه واکنشی نشان خواهید داد؟ آیا با این اطمینان که او که همه چیز را می‌داند و هدف خاصی از درخواست خود دارد، از او اطاعت خواهید کرد؟ آیا خشنود خواهید شد از اینکه بدانید درد و رنجی که در اطاعت از او هست، نه فقط به سود شخص شما است، بلکه به نفع کسانی هم خواهد بود که به آنها خدمت می‌کنید؟

۳ و ۲:۱ آیا واقعاً خدا به نبی خود دستور داد که با زنی فاحشه ازدواج کند؟ برخی که نمی‌توانند باور کنند خدا توانسته چنین حکمی بدهد، این ماجرا را یک تمثیل تلقی می‌کنند نه واقعه‌ای تاریخی. اما بسیاری بر این عقیده‌اند

۱:۱ هوشع در حکومت شمالی یعنی اسرائیل، نبی بود. او از سال ۷۵۳ تا ۷۱۵ ق.م. خدمت کرد. در زمان حکومت یربعام دوم، حکومت شمالی از نظر مادی ترقی کرده بود، اما از نظر روحانی تضعیف شده بود. مردم طماع بودند و رفتار و مذهب بت‌پرستی کنعانیان را که در همسایگی آنها قرار داشتند، اختیار کرده بودند.

وظیفه هوشع آن بود که نشان دهد چطور حکومت شمالی نسبت به خدا که «شوهر» و قسیم او بود بی‌وفایی نموده، و با بعل و خدایان کنعان ازدواج کرده است. او به مردم هشدار داد که تا از گناهان خود توبه نکنند و به سوی خدا باز نگردند، به طرف نابودی پیش خواهند رفت. هوشع از خصوصیات خدا، از محبت زیاد و عدالت سخت او سخن گفت و اینکه چطور این ویژگی‌ها باید بر زندگی آنها اثر بگذارد و آنها را به بازگشت به سوی خدا وا دارد. بدبختانه، مردم عهد خود را با خدا شکسته بودند، و باید به مجازاتی که خدا وعده‌اش را داده بود، برسند (تثنیه ۲۷ و ۲۸).

۲:۱ خدا به هوشع گفت که با گومر ازدواج کند، و قبل از آنکه ازدواج صورت بگیرد، او را مطلع ساخت که گومر نسبت به او خیانت خواهد ورزید. زندگی هوشع

۳ پس، هوشع با «گومر» دختر دبلایم ازدواج کرد و گومر حامله شده، پسری برایش زاید.

۴^د آنگاه خداوند فرمود: «نام این پسر را یزرعیل بگذار، زیرا می‌خواهم بزودی در درهٔ یزرعیل، دودمان بیهو پادشاه را مجازات کنم و انتقام خونهایی را که ریخته است بگیرم. در درهٔ یزرعیل قدرت اسرائیل را در هم شکسته به استقلال این قوم پایان خواهم داد.»

طولی نکشید که گومر بار دیگر حامله شده، دختری زاید. خداوند به هوشع فرمود: «نام او را لوروحامه (یعنی «دیگر رحمت بس است») بگذار، چون دیگر بر مردم اسرائیل رحم نمی‌کنم و آنان را نمی‌بخشم؛^۷ ولی بر مردم یهودا رحمت خواهم نمود و من، خود، بدون هیچگونه کمکی از جانب سپاهیان و سلاح‌هایشان، ایشان را از چنگ دشمنانش خواهم رهانید.»

^۸ بعد از اینکه گومر لوروحامه را از شیر گرفت، بار دیگر حامله شد و این

۴:۱

یوش ۱۶:۱۷

داو ۳۳:۵۶

۲ پاد ۳۶:۹-۱۴:۱۰؛ ۲۸۱:۱۰

توا ۲۲:۹و۱۰

۷:۱

مز ۷۳:۴۴

اش ۱۸:۳۰

فرزندان گومر انتخاب کرد. نامهای فوق عکس‌العمل خدا را نسبت به خیانت اسرائیل نشان می‌دهد. واکنش او به خیانت و بی‌وفایی، امروز تغییری نکرده است.

۷:۱ اسرائیل و یهودا در دوران حکومت داود و سلیمان حکومت متحدی را تشکیل می‌دادند. پس از مرگ سلیمان، اختلافات داخلی بالا گرفت، و کشور به حکومت شمالی (اسرائیل که پایتختش سامره بود) و حکومت جنوبی (یهودا که پایتختش اورشلیم بود) تجزیه شد. با آنکه روی سخن هوشع عمدتاً با حکومت شمالی بود، اما توجه او مانند خدا، متوجه تمام قوم اسرائیل بود، یعنی حتی کسانی که در حکومت جنوبی یهودا زندگی می‌کردند. درست همان‌طور که هوشع پیشگویی کرد، خدا به یهودا کمک کرد زیرا بعضی از پادشاهان یهودا او را تکریم می‌کردند. کمی پس از شکست اسرائیل، سنحاریب امپراتور آشور، به یهودا تجاوز کرد و اورشلیم را محاصره نمود. او با مداخله یک فرشته رانده شد و از یهودا عقب‌نشینی کرد (اشعیا ۳۶ و ۳۷).

۷:۱ خدا فرمود که او خود بدون هیچگونه کمکی از جانب سپاهیان و سلاح‌های مردم یهودا، ایشان را از چنگ دشمنانشان خواهد رهانید. با آنکه خدا از ما می‌خواهد که سهم خود را انجام دهیم، باید به خاطر داشته باشیم که او به کمک ما متکی نیست. او اغلب بر آن می‌شود که از طریق انسان‌ها عمل کند، اما فقط به آن دلیل که این کار به نفع آنهاست. اگر او صلاح بداند، می‌تواند همه اهدافش را بدون هیچ کمکی از جانب ما انجام دهد. شما برای خدا خیلی مهم هستید، اما جدا از او نه توانایی انجام اهداف او را دارید، نه قدرت مختل کردن آنها را.

که این ماجرا تاریخی است و برای اثبات نظر خود، یکی از این دلایل را مطرح می‌سازند: (۱) مطابق شریعت خدا، کاهن نمی‌توانست با فاحشه ازدواج کند (لاویان ۲۱:۷)، اما هوشع کاهن نبود. (۲) این احتمال وجود دارد که وقتی هوشع با گومر ازدواج کرد او فاحشه نبوده است، و خدا به هوشع اجازه داد که بداند گومر بعداً به زنا و روسپیگری روی خواهد آورد. بهر حال، هوشع از پیش می‌دانست که زنش به او خیانت خواهد کرد و زندگی زناشویی آنها درسی عملی و زنده خواهد شد برای مردم بت‌پرست حکومت شمالی که هوشع برای آنها نبوت می‌کرد.

۵۴:۱ ایلیا پیشگویی کرده بود که خاندان اخاب به‌خاطر شرارتشان نابود خواهد شد (۱ پادشاهان ۲۱:۲۰-۲۲)، اما بیهو در انجام فرمان خدا زیاده‌روی کرد (۲ پادشاهان ۱۰:۹-۱۱). بنابراین، سلسله بیهو هم باید مجازات می‌شد؛ محل مجازات آنها در یزرعیل بود، همان جایی که او خاندان اخاب را قتل عام کرد. وعده خدا مبنی بر پایان دادن به استقلال حکومت اسرائیل، ۲۵ سال بعد تحقق یافت، یعنی زمانی که آشوری‌ها قلمرو حکومت شمالی را فتح کردند و مردم را به اسارت بردند.

۸۶:۱ در ۳:۱ می‌خوانیم که گومر پسری برای هوشع زاید. در ۶:۱ و ۸:۱ می‌بینیم که گومر دو فرزند دیگر به دنیا آورد، اما هیچ اشاره‌ای وجود ندارد مبنی بر اینکه هوشع پدر واقعی آنها بوده است؛ برخی از ترجمه‌ها تلویحاً بیان می‌دارند که او پدر آنها نبوده است. چه پدر واقعی آنها بوده و چه نبوده باشد، کلید گشودن معمای این قسمت از ماجرا، در نامهایی یافت می‌شود که خدا برای

بار پسری زایید. ^۹خداوند فرمود: «اسمش را لوعمی (یعنی «قوم من نیست») بگذار، چون اسرائیل از آن من نیست و من خدای او نیستم.»
^{۱۰}با وجود این، زمانی می‌رسد که اسرائیلی‌ها مثل ریگ دریا بی‌شمار خواهند شد! آنگاه بجای اینکه خداوند به ایشان بگوید: «شما قوم من نیستید» خواهد گفت: «شما پسران خدای زنده هستید!» ^{۱۱}آنگاه مردم یهودا و مردم اسرائیل با هم متحد شده یک رهبر خواهند داشت و با هم از تبعید مراجعت خواهند کرد. چه روز عظیمی خواهد بود آن روزی که خداوند بار دیگر قوم خود را در سرزمین حاصلخیزشان ساکن گرداند.

۱۰:۱
 پیدا ۱۷:۲۲
 اش ۱۶:۶۳؛ ۸:۶۴
 ار ۲۲:۳۳
 ۱۱:۱
 ار ۲۱:۳۰
 هو ۵:۳

مجازات و احیا

۲ ای یزرعیل، اسم برادر و خواهرت را عوض کن. نام برادرت را عمی (یعنی «قوم من هستی») و اسم خواهرت را روحامه (یعنی «ترحم شده») بگذار، زیرا اکنون خداوند بر او رحم می‌فرماید.
^۲مادرت را توبیخ کن، زیرا زن مرد دیگری شده است و من دیگر شوهر او نیستم. از او بخواه تا از فاحشگی دست بردارد و دیگر خودفروشی نکند؛ ^۳و اگر نه او را مثل روزی که از مادر متولد شد عریان خواهم ساخت و مانند زمینی

۱:۲
 هو ۱:۵و۴، ۱۱
 ۳:۲
 اش ۳۰:۲۰؛ ۳۲:۳۲و۱۳
 ار ۳:۱۴
 حز ۲۹:۲۲، ۱۶:۱۶
 هو ۱۵:۱۳
 عا ۱۳-۱۱:۸

کلیسا (اسرائیل جدید) برکات او را دریافت خواهد داشت.
۱۱و۱۰:۱ خیانت و بی‌وفایی اسرائیل تغییری در عهد خدا به وجود نمی‌آورد. این وعده که به بازگشت قوم در آینده مربوط می‌شود، عهدی را که با موسی بسته شد (تثنیه ۱۸:۱۵-۱۸) تکرار می‌کند و زمینه‌ای را فراهم می‌سازد برای پیشگویی‌های ارمیا (ارمیا ۱۱:۲۹-۱۴؛ ۳۱:۳۱-۴۰) و حزقیال (۱۱:۱۶-۲۱). این پیشگویی درباره روزی است که همه مقدسین در حکومت مسیح متحد خواهند شد. امروز، همه ایمانداران در هر جا، مقدسین خدا و قومی متشکل از کاهنان هستند (ر.ش. به اپطرس ۲:۹).

۲:۱ب موضوع‌های این فصل مجازات و احیای اسرائیل است. درست مثل پرونده‌های قضایی، زن زناکار به دادگاه برده و مجرم شناخته می‌شود. اما پس از مجازات، با شادمانی و دل‌شکستگی بار دیگر به آغوش خدا باز می‌گردد.

۲:۲ هوشع برای همسرش لباس تهیه کرده بود، خدا نیز برای اسرائیل باران و محصول را. این تصویر خواه مربوط به هوشع و گومر باشد، خواه مربوط به خدا و اسرائیل، از مجازات خیانت و بی‌وفایی خبر می‌دهد. درست همان‌طور که شوهر ممکن است نخواهد نیازهای همسر خائنش را تأمین کند، خدا نیز ممکن است نخواهد خیانت اسرائیل را تحمل کند. او می‌توانست برکات را از آنان باز دارد و خشکسالی بر ایشان بفرستد.

۹:۱ اینجا خدا از نام خود استفاده می‌کند: **بُهوَه** یا **من هستم**. او به‌طور تحت‌اللفظی می‌فرمود: «من دیگر برای اسرائیل **من هستم** نیستم.» هشدارهای خدا که در تثنیه ۶:۸-۱۵ ثبت شده، می‌رفت که تحقق یابد: اگر قوم اسرائیل به او پشت کنند، او آنان را ترک کرده، برکاتش را از ایشان باز خواهد داشت.

۱۰:۱ کتاب‌های نبوتی عهدعتیق گاه از کلمه «اسرائیل» برای اشاره به حکومت متحد (شمال و جنوب) استفاده می‌کند و گاه فقط برای اشاره به حکومت شمالی. هوشع معمولاً اسرائیل را برای اشاره به حکومت شمالی به کار می‌برد که پایتختش سامره بود. اما وقتی درباره وقایع آینده و وعده‌های خدا مبنی بر احیای قوم سخن می‌گوید، مشکل بتوان درک کرد که این گفته‌ها چگونه می‌تواند فقط به حکومت شمالی مربوط شود، زیرا تبعیدی‌های حکومت شمالی از روی ناامیدی با فاتحین خود در هم آمیختند. بنابراین، بسیاری از صاحب‌نظران وعده‌های مربوط به بازگشت را طبق یکی از این دو نظریه تعبیر می‌کنند: (۱) این وعده‌ها شرطی است، یعنی اینکه اسرائیلی‌ها چون بر آن شدند که به سوی خدا باز نگردند، دیگر نتوانستند از برکاتی برخوردار شوند که خدا وعده داده بود؛ (۲) این وعده‌ها غیر شرطی است، یعنی اینکه وعده‌های خدا مبنی بر احیای قوم در عیسی مسیح تحقق خواهد یافت، بنابراین

که دچار خشکسالی شده باشد از تشنگی هلاک خواهم کرد. ^۴ از فرزندان او چون فرزندان خودم مراقبت نخواهم کرد، زیرا آنها از آن من نیستند بلکه فرزندان مردان دیگری هستند. ^۵ مادرشان مرتکب زنا شده و با بی‌شرمی گفته است: «دنبال مردانی می‌روم که به من خوراک و پوشاک می‌دهند.» ^۶ ولی من دیواری از خار و خس به دور او می‌کشم و مانعی بر سر راه او می‌گذارم تا راهش را پیدا نکند. ^۷ بطوری که وقتی دنبال فاسقانش می‌دود نتواند به آنها برسد. دنبال آنها خواهد گشت، ولی پیدایشان نخواهد کرد. آنگاه خواهد گفت: «بہتر است نزد شوهر خود بازگردم، چون وقتی که با او بودم زندگی‌ام بہتر می‌گذشت.» ^۸ او نمی‌فهمد که هر چه دارد از من دارد. تمام طلا و نقره‌ای را که او برای پرستش بت خود بعل به کار می‌برد، من به او می‌دادم.

۵:۲
ار ۲۵:۲ ؛ ۱:۳ و ۲
جز ۲۳:۱۶ و ۱۷، ۴۵:۴۰
۶:۲
ابو ۱۹:۸
۷:۲
۲ تا ۲۸:۲۲
ار ۲:۲ ؛ ۱:۳
جز ۲۳:۴
هو ۵:۲ ؛ ۱۳:۵
۸:۲
هو ۲:۲ ؛ ۱۳:۲ ؛ ۴:۸ ؛ ۲:۱۳

هوشع	جو حاکم
هوشع به‌عنوان نبی از سال ۷۵۳ تا ۷۱۵ ق.م. به اسرائیل خدمت کرد	شش پادشاه آخر اسرائیل بسیار بدکار بودند؛ آنها تحمیل مالیات‌های سنگین، ستم به فقرا، پرستش بتها، و بی‌حرمتی کامل به خدا را خطمشی خود قرار داده بودند. اسرائیل تابع آشور بود و می‌بایست به آنان باج و خراج پردازد؛ همین خراجها خزائن اندک و باقیمانده آنان را بر باد داد.
پیغام اصلی	مردم اسرائیل مثل زنی زناکار که به شوهرش گناه می‌ورزد، نسبت به خدا گناه کرده بودند. به‌خاطر زندگی کردن توأم با بی‌احترامی مطلق به خدا و سایر انسان‌ها، مجازات آنها حتمی بود. هوشع سقوط قوم در سال ۷۲۲ ق.م. به‌دست آشور را دید.
اهمیت پیغام	وقتی مرتکب گناه می‌شویم، عملاً رابطه‌مان را با خدا قطع می‌کنیم و عهد خود را با او می‌شکنیم. گرچه همه باید برای گناهانشان به خدا پاسخگو باشند، اما آنانی که در پی بخشایش الهی هستند، از مجازات ابدی خواهند رست.
انبیای معاصر	یونس (۷۵۳-۷۹۳ ق.م.) عاموس (۷۶۰-۷۵۰ ق.م.) میکاه (۷۴۲-۶۸۷ ق.م.) اشعیا (۷۴۰-۶۸۱ ق.م.)

۷:۵-۲ اسرائیلی‌ها به‌جای اینکه از خدای یگانه برای خوراک و سرپناه و پوشاک سپاسگزار باشند، یعنی از خدایی که بخشنده همه نعمت‌ها است، از خدایان دروغین (به‌خصوص بعل) تشکر می‌کردند. بنابراین، خدا دیواری به دور ایشان کشید و راهشان را بست تا از پاداش بت‌پرستی خود قطع امید کنند، تا بلکه متقاعد شوند که به‌سوی خدا باز گردند. علی‌رغم بی‌وفایی اسرائیل، خدا هنوز وفادار و رحیم بود. او به جستجو برای یافتن قومش ادامه می‌داد، حتی تا آنجا که در راه سرکشی ایشان مانعی گذاشت تا به‌سوی او باز گردند.

۸:۲ ثروت در اکثر جوامع مظهر موفقیت به‌شمار می‌رود. اسرائیل در این موقع کشور ثروتمندی بود؛ گومر نیز طلا و نقره داشت. اما گومر متوجه نبود که هر چه داشت از هوشع بود؛ اسرائیل نیز تشخیص نمی‌داد که هر موهبتی که دارد، از جانب خدا است. هم گومر و هم اسرائیل از دارایی خود به‌طرز خیانت‌آمیزی استفاده کردند زیرا به‌دنبال فاسقان و خدایان دیگر رفتند. شما از اموال خود چگونه استفاده می‌کنید؟ از آنچه که خدا به شما داده است، استفاده کنید تا او را جلال دهید.

۷:۲ گومر اگر بازگشت به شوهر را به نفع خود تشخیص می‌داد، حتماً این کار را می‌کرد؛ درست به‌همان شکل، انسان نیز اغلب وقتی از عهده حل مشکلات زندگی بر

اولی اکنون دیگر شراب و غله‌ای را که همیشه سر موعد برای او فراهم می‌کردم به او نخواهم داد و لباس‌هایی که برای پوشش برهنگی‌اش به او می‌دادم از او پس خواهم گرفت. ^{۱۰}قباحث او را در نظر فاسقانش آشکار خواهم ساخت و هیچکس نخواهد توانست او را از دست من خلاصی بخشد. ^{۱۱}به تمام خوشیها و بزرها، عیدها و جشنهایش پایان خواهم داد. ^{۱۲}تا کستانها و باغهای میوه‌ای را که ادعا می‌کند فاسقانش به او هدیه داده‌اند نابود می‌کنم. آنها را بصورت جنگل درمی‌آورم و میوه‌هایش را نصیب حیوانات صحرا می‌گردانم. ^{۱۳}بسیب تمام آن روزهایی که برای بت خودش بعل، بخور می‌سوزانید و گوشواره‌هایش را به گوش می‌کرد و با طلا و جواهرات، خود را می‌آراست و مرا ترک نموده، بدنبال فاسقانش می‌رفت، او را مجازات خواهم کرد. این را خداوند می‌فرماید.

^{۱۴}اولی دوباره دل او را بدست می‌آورم و او را به بیابان خواهم برد و در آنجا با وی سخنانی دلنشین خواهم گفت. ^{۱۵}در آنجا باغهای انگورش را به او پس خواهم داد، و «ررة زحمات» او را به «دروازه امید» مبدل خواهم ساخت. او باز در آنجا مانند روزهای جوانی‌اش و مثل زمان قدیم که او را از اسارت مصر آزاد کردم سرود خواهد خواند. ^{۱۶}در آن روز مرا بجای «سرور من»، «شوهر من» خطاب خواهد کرد. ^{۱۷}کاری می‌کنم که «بعل» را فراموش کند و دیگر اسمش را نیز بر زبان نیاورد.

۱۰:۲
جز ۳۷:۱۶
هو ۳:۲
۱۱:۲
ار ۳۴:۷، ۹:۱۶
۱۲:۲
ار ۱۷:۵، ۱۳:۸
۱۳:۲
ار ۹:۷
جز ۲۳:۴، ۴۲:۴
هو ۱۳:۴، ۲:۱۱
۱۴:۲
جز ۳۸، ۳۳:۲۰
۱۵:۲
پوش ۲۶:۷
اش ۱۰:۶۵
ار ۳:۱، ۲
جز ۲۲:۸، ۱۶
۱۶:۲
اش ۵:۵۴
هو ۷:۲

در جایی بسیار دور از بت‌های اغواکننده کنعان. خدا به‌خاطر رحمت عظیمش، با قومش که او را ترک کرده بودند، سخنانی دلنشین گفت، زیرا می‌خواست رابطه‌اش را با آنها به حالت اولیه‌اش باز گرداند.

۱۵و۱۴:۲ خدا وعده می‌داد که (۱) مردم را به بیابان بیاورد، به جایی که هیچ مانعی نباشد، تا بتواند مشارکتی صاف و خالص با آنها داشته باشد، و نیز (۲) سختی‌های آنها را به امید تبدیل کند. خدا حتی از تجربیات منفی در زندگی ما برای ایجاد فرصت‌هایی استفاده می‌کند تا از آن طریق به‌سوی او باز گردیم. وقتی با مشکلات و آزمایشها روبرو می‌شوید، به یاد داشته باشید که خدا در بیابان سختیها نیز با شما سخن می‌گوید، نه فقط موقعی که موفق و کامیاب هستید.

۱۶:۲ قوم اسرائیل سر عقل نیامدند و از بت‌هایشان دست نکشیدند و به‌سوی خدا باز نگشتند تا اینکه به تبعید رفتند؛ رابطه خدا و قومش نیز احیا نخواهد شد تا اینکه حکومت خدا از طریق عیسی که همان مسیح موعود باشد، برقرار گردد. در آن روز، خدا دیگر برای ایشان در حکم سرور یا ارباب نخواهد بود، بلکه همچون یک شوهر. رابطه بین آنها عمیق و شخصی خواهد بود، آن نوع رابطه‌ای که به‌گونه‌ای ناقص، می‌توانیم در ازدواج ببینیم (اشعیا ۵۴:۸).

۱۲:۲ اسرائیلی‌ها به‌قدری در بت‌پرستی فرو رفته بودند که عملاً معتقد بودند که تا کستانها و باغهای میوه‌ای که داشتند، از بت‌ها به آنان رسیده است. آنها فراموش کرده بودند که تمام سرزمین آنها هدیه‌ای است از جانب خدا (تثنیه ۳۲:۴۹). امروز بسیاری از مردم سعادت و خوشبختی خود را به هر کسی نسبت می‌دهند جز به خدا؛ ایشان موفقیّت، سخت‌کوشی، تیزهوشی، روابط سودمند را موهبتی از جانب خدا به حساب نمی‌آورند. وقتی به موفقیّت می‌رسید، آن را به چه کسی نسبت می‌دهید؟

۱۳:۲ بعل مهم‌ترین خدای کنعانی‌ها بود، اما این نام برای تمام خدایان محلی به کار می‌رفت، خدایانی که در سرتاسر سرزمین تحت تصرف اسرائیل، مورد پرستش قرار داشتند. بدیختانه، قوم اسرائیل همان‌طور که حکم یافته بودند، این بت‌ها و مراکز بت‌پرستی را از میان نبردند، بلکه اغلب تحت تأثیر پادشاهان فاسد، به پرستندگان بعل مدارا نشان می‌دادند و بیشتر اوقات به آنها می‌پیوستند. یکی از پادشاهان اسرائیل که به پرستش بعل شهرت داشت، اخاب بود. ایلای نبی در مبارزه‌ای که با انبیای مزدور اخاب داشت، به‌طرز شگفت‌انگیزی نشان داد که قدرت خدا بسیار بالاتر از قدرت بعل است (پادشاهان ۱۸).

۱۴:۲ خدا دل اسرائیل را در بیابان اسارت به‌دست آورد،

۱۸ در آن زمان، بین شما و حیوانات وحشی و پرندگان و خزندگان عهدی قرار می‌دهم تا دیگر از هم نترسید؛ و تمام سلاح‌های جنگی را از بین برده، به جنگها پایان خواهم داد. آنگاه در امنیت خواهید زیست. ^{۱۹} من با زنجیر عدالت و انصاف و محبت و رحمت، شما را برای همیشه به خود پیوند خواهم داد. ^{۲۰} من عهدی را که با شما بسته‌ام بجا خواهم آورد و شما را نامزد خود خواهم ساخت و شما مرا در آن زمان واقعاً خواهید شناخت.

۲۱ و ^{۲۲} در آن روز من دعاهای قوم خود اسرائیل را اجابت خواهم کرد. بر زمین باران خواهم فرستاد و زمین نیز غله و انگور و زیتون تولید خواهد کرد.

۲۳ در آن زمان قوم اسرائیل را برای خود در زمین خواهم کاشت. به کسانی که گفته بودم «دیگر رحمت بس است»، رحم خواهم نمود و به آنانی که گفته بودم «قوم من نیستید»، خواهم گفتم: «کنون شما قوم من هستید» و ایشان جواب خواهند داد: «تو خدای ما هستی.»

۱۸:۲

لاو ۵:۲۶

اش ۴:۲

ار ۱۶:۳۳

حز ۲۵:۳۴ ؛ ۱-۱:۳۹

میکا ۳:۴

۲۰:۲

ار ۳۴:۳۱

هو ۶:۶ ؛ ۶:۱۳

۲۱:۲

اش ۱۰:۵۵

ار ۲۷:۳۱

زکر ۱۲:۸

۲۳:۲

هو ۱:۹

هوشع با همسرش مصالحه می‌کند

۳ آنگاه خداوند به من فرمود: «برو و دوباره زن خود را بردار و نزد خود بیاور. هر چند او زنا را دوست دارد و معشوقهٔ مرد دیگری است،

۱:۳

اسم ۱۹:۶

اتوا ۳:۱۶

غزل ۵:۲

و رابطه ما را با خودش اصلاح می‌کند، اما نه به واسطه شایستگی خودمان. هیچ راهی برای ما وجود ندارد که با تلاشهای خودمان به معیار بالای خدا برای زندگی پاک و روحانی برسیم. اما او از سر لطف ما را می‌پذیرد و می‌بخشد و با ما رابطه‌ای دوستانه برقرار می‌سازد. در این رابطه ما از مشارکتی شخصی و عمیق با او برخوردار می‌شویم.

۲:۲ با آنکه قوم اسرائیل به خاطر بت پرستی شان، مرتکب خیانت گردیدند و محکوم شدند، اما خدا که محبتش تغییر نمی‌کند، بخشایش را به آنها هدیه کرد و رابطه نوینی با ایشان برقرار نمود، رابطه‌ای بهتر از آنچه که قبلاً تجربه کرده بودند. چرا؟ چون او با عشقی پایان‌ناپذیر اسرائیل را دوست داشت. آیا نسبت به خدا بی‌وفا بوده‌اید؟ خدا هنوز شما را دوست دارد. اگر به‌سوی او باز گردید، او شما را خواهد بخشید. او از شما می‌خواهد که او را طوری بشناسید که هرگز سابقه نداشته است.

۱:۳ در اینجا هوشع شاید درباره تمام قوم، یعنی یهودا و اسرائیل، سخن می‌گوید. این فصل کوتاه تبعید و بازگشت قوم را به تصویر می‌کشد. قوم اسرائیل دوره پاکسازی را در سرزمینی بیگانه تجربه کردند، اما خدا ایشان را دوست داشت، و حاضر بود اگر بازگشت کنند، ایشان را بپذیرد. او به هوشع دستور داد همین روحیه بخشش را نسبت به گومر نشان دهد. با آنکه گومر از خود هیچ شایستگی نداشت و

۲:۱۹ و ۲۰ گومر با دیدن به‌دنبال فاسقانش، آزادی خود را از دست داد، درست همان‌طور که اسرائیل و یهودا با رفتن در پی خدایان بیگانه آزادی خود را از دست دادند. حالا خدا به آنها پیشنهاد می‌کند که زنجیر اسارت ایشان را با زنجیر محبت عوض کند. فکر ما آنقدر مشغول آن است که خودکفا و مستقل و آزاد از همه مقررات و محدودیت‌ها باشیم که این خطر را می‌پذیریم که اسیر خواسته‌های خودمان شویم. اما برعکس، زنجیرهای خدا ما را اسیر نمی‌سازد، مانعی بر سر راه ما نمی‌گذارد، سد راهمان نمی‌گردد، و آرزوهایمان را سرکوب نمی‌کند؛ بلکه آن نوع آزادی را به ما می‌دهد که برای آن خلق شدیم، آزادی انتخاب آنچه را که راست است؛ نتیجه این امر، رشد در رابطه‌مان با خدا است.

۲:۱۹ و ۲۰ زمانی خواهد آمد که بی‌وفایی غیرممکن خواهد شد زیرا خدا ما را با زنجیر محبت و رحمت و عدالت کامل به خود پیوند خواهد زد. نامزدی در زمان هوشع فقط توافقی ساده برای ازدواج نبود. نامزدی در آن روزگار، تعهدی لازم‌الاجرا و عهدی محکم میان دو خانواده برای برقراری رابطه‌ای دائمی بود. خدا آغازی تازه را وعده می‌داد، نه اصلاح عهد کهنه و قدیم را (ر.ش. به ارمیا ۳۱:۳۱-۳۴).

۲:۱۹ و ۲۰ هدیه عروسی خدا به قومش، هم در زمان هوشع هم در زمان ما، رحمت است. او ما را می‌بخشد

ولی تو او را دوست داشته باش؛ چنانکه من نیز اسرائیل را دوست می‌دارم، هر چند ایشان بسوی خدایان دیگر رفته‌اند و قرصهای نان کشمش‌ی به بت‌هایشان تقدیم می‌کنند.»

۲:۳ بنابراین، من زن خود را به پانزده مثقال نقره و پنجاه من جو خریدم^۳ و به او گفتم که باید مدت زیادی منتظر من بماند و در این مدت بدنال مردهای دیگر نرود و از فاحشگی خود کاملاً دست بردارد؛ من نیز در این مدت منتظر او خواهم بود.

۲:۳

روت ۱۰:۴

خطرات	تشابهات	خیانت روحانی
وقتی از آنچه که می‌کنیم آگاهی کامل داریم، شریعت و حکم خدا را زیر پا می‌گذاریم، قلب ما نسبت به گناه سخت می‌گردد و رابطه‌مان با خدا قطع می‌شود.	زنای روحانی و جسمانی هر دو بر خلاف شریعت خدا است.	زنای روحانی و جسمانی در بسیاری موارد مانند هم هستند و هر دو خطرناک‌اند.
این احساس که خدا باعث ناامیدی است، می‌تواند ما را از او دور نماید. احساس ناامیدی و ناخشنودی طبیعی است، و اگر آن را تحمل کنیم، خواهد گذشت.	زنای روحانی و جسمانی هر دو با ناامیدی نسبت به رابطه موجود و ناخشنودی از آن شروع می‌شود، چه این ناامیدی و ناخشنودی واقعی باشد، چه خیالی.	خدا از قوم خود مأیوس شد زیرا ایشان نسبت به او مرتکب زنای روحانی شده بودند، همان‌طور که گومر نسبت به هوشع مرتکب زنا شده بود.
تغییر معبود اولین قدم در فرایندی کورکننده است که به گناه منجر می‌شود.	زنای روحانی و جسمانی هر دو با دلستگی به معبود تازه آغاز می‌شود.	زنای روحانی و جسمانی هر دو فرایندی قهقراپی است و معمولاً در اثر تصمیمی ناگهانی آغاز نمی‌شود.
این فرایند خطرناک است زیرا شما همیشه متوجه وقوع آن نیستید، مگر وقتی که دیگر خیلی دیر شده باشد.	زنای روحانی و جسمانی هر دو شامل خلق رؤیایی است از کاری که معبود جدید می‌تواند برای شخص انجام دهد.	چنین رؤیایی انتظارات غیر واقعی از نتایج رابطه جدید پدید می‌آورد که فقط به ناامیدی در تمام روابط موجود و آتی منتهی می‌شود.

رفع می‌کرد، یا باید خود را به بردگی می‌فروخت یا معشوقه مرد دیگری می‌شد. در هر مورد، هوشع می‌بایست برای باز گرداندن او، مبلغی می‌پرداخت، گرچه این مبلغ بسیار ناچیز بود. گومر دیگر برای هیچ کس جز هوشع ارزشی نداشت، اما هوشع او را دوست می‌داشت، درست همان‌طور که خدا اسرائیل را دوست می‌داشت. ما نیز هر چقدر در گناه فرو رفته باشیم، باز خدا حاضر است بهای آزادی ما را بپردازد و ما را فدیه دهد و استوار سازد. ۳:۳ بعد از این، دیگر هوشع نامی از گومر نمی‌برد. این موضوع در ۴:۳ شرح داده شده است. غیبت و انزوای گومر نشان می‌دهد که خدا چگونه با حکومت شمالی برخورد خواهد کرد. سرکشی از خدا خطرناک است. اگر او زمانی تصمیم بگیرد که محبت و رحمت خود را از ما دریغ دارد، هیچ امیدی برایمان وجود نخواهد داشت.

هوشع دلیل موجهی داشت که او را طلاق دهد، اما خدا به او گفت که او را باز خرید نماید و دوستش بدارد.

۱:۴ خدا از هوشع می‌خواهد که کاری غیر قابل تصور انجام دهد: زن ناتوبه کارش را بخرد و از زنا بر گرداند و باز هم او را دوست داشته باشد! وقتی کسانی که از زنای گومر باخبر بودند، شنیدند که هوشع می‌گوید که خدا اسرائیل زناکار را به اندازه گومر دوست دارد، قطعاً بسیار حیرت کردند. آنها مانند گومر عمل می‌کردند؛ با وجود این، خدا هنوز ایشان را دوست می‌داشت! قوم اسرائیل بارها سخنان خدا را شنیده بودند، اما اثر این سخنان را زمانی احساس کردند که آن را به صورت عملی در زندگی خانوادگی پرتلاطم هوشع دیدند.

۲:۳ از قرار معلوم گومر برای مدتی به طور مستقل زندگی می‌کرده است. او که باید احتیاجاتش را خودش

۴:۳

داو ۵:۱۷؛ ۲۴-۱۷

۵:۳

اش ۳:۵۵

ار ۴:۵۰

جز ۲۴:۳۴

عا ۱۱:۹

اعما ۱۸:۱۶-۱۵

این امر نشان می‌دهد که اسرائیل سالیان درازی را بدون پادشاه و رهبر، بدون قربانگاه و معبد و کاهن، و حتی بدون بت به سر خواهند برد. ^۵ پس از آن ایشان بسوی خداوند، خدایشان و داود، پادشاهشان بازگشت خواهند نمود. ایشان با ترس و لرز بسوی خداوند خواهند آمد و از برکات او برخوردار خواهند گردید.

ب - قوم نافرمان خدا (۱:۴ - ۹:۱۴)

بقیه کتاب به گناه اسرائیل و مجازات قریب‌الوقوع آنها می‌پردازد. هوشع تباهی اخلاقی و روحانی قوم را خاطر نشان می‌سازد. او مجازاتی را که در انتظار آنان بود شرح می‌دهد و از ایشان التماس می‌کند که به‌سوی خدا باز گردند. اگر چه موضوع مجازات و محکومیت گناه بر کتاب حاکم است، پرتوی از محبت و احیا در سرتاسر کتاب می‌تابد. خدا حتی هنگامی که مجازات می‌کند، رحیم است و کسانی را که توبه کنند و به‌سوی او باز گردند، احیا خواهد کرد.

۱- گناه اسرائیل

خدا اسرائیل را به گناه متهم می‌کند

۴ ای قوم اسرائیل، به کلام خداوند گوش کنید. خداوند شما را به محاکمه کشیده و این است اتهامات شما: در سرزمین شما صداقت و مهربانی و خدانشناسی وجود ندارد. ^۱ لعنت می‌کنید، دروغ می‌گویید، آدم می‌کشید، دزدی می‌کنید و مرتکب زنا می‌شوید. در همه جا ظلم و زورگویی

۱:۴

اش ۵:۵۰

ار ۲۸:۷

هو ۲:۱۲

میکا ۲:۶

و درد قوم اسرائیل را تشریح کند. رفتار غیرالهی ایشان سبب شده بود که هم دچار خشونت روزافزون گردند و هم با مصائب و بلاهای طبیعی مواجه شوند. بین اعمال ما و مشکلاتی که با آنها روبرو می‌شویم، همیشه رابطه مستقیم علت و معلولی وجود ندارد. با این حال، وقتی سختی‌ها گریبانگیرمان می‌شود، باید به‌طور جدی بپرسیم: «آیا گناهی یا عملی غیرمسئولانه کرده‌ام که باعث رنج و درد من شده است؟» اگر متوجه شویم که در گناه هستیم، حتی به‌طور جزئی، می‌توانیم طریق خود را عوض کنیم تا کمی آسوده شویم.

۲:۴ شاید این آیه به کشتار پادشاهان در زمان حیات هوشع اشاره دارد. زکریا (زکریای پادشاه، نه نبی) به‌دست شلوم کشته شد و تاج و تختش به تصاحب او در آمد. سپس منجیم، شلوم را کشت و تمام شهر را نابود کرد زیرا مردم شهر از قبول او به پادشاهی سر باز زدند (۲ پادشاه ۱۵:۱۶-۱۸). خدا در این آیه خاطر نشان می‌سازد که حتی قتل در اسرائیل با خونسردی صورت می‌گیرد.

۵و۴:۳ حکومت شمالی به رهبری یربعام بر ضد خاندان داود طغیان کرد (۱ پادشاهان ۱۲ و ۱۳). طغیان آنها هم سیاسی بود هم مذهبی. در آن موقع، آنها به پرستش بت‌های طلایی رو آوردند. در زمان حکومت مسیح موعود، همه مردم با تواضع و فرمانبرداری در مقابل او خواهند ایستاد. کسانی که الان برکات او را نمی‌پذیرند، بعداً با قدرت و مجازات او روبرو خواهند شد. چقدر بهتر است که الان او را دوست بداریم و از او پیروی کنیم تا اینکه بعداً با خشم او روبرو شویم.

۱:۴ ب در این فصل، خدا اسرائیل را به ناطاعتی متهم می‌کند. رهبران مذهبی در جلب توجه مردم به‌سوی خدا کوتاهی کرده بودند، و آداب روسپیگری مذهبی جان‌نشین عبادت واقعی شده بود. قوم از نظر روحانی و اخلاقی رو به تباهی گذاشته بودند و احکام خدا را نادیده می‌گرفتند. برای مردم آسان بود که زن هوشع را محکوم کنند، اما انقدر دانا نبودند که ببینند خودشان نیز نسبت به خدا خیانت کرده‌اند. ۳-۱:۴ خدا از تمثیل دادگاه استفاده کرد تا دلایل رنج

و کشت و کشتار دیده می‌شود. ^۳ به همین دلیل است که زمین شما بارور نمی‌باشد، تمام موجودات زنده بیمار شده، می‌میرند و چهارپایان و پرندگان و حتی ماهیان از بین می‌روند.

^۴ خداوند می‌گوید: «هیچکس، دیگری را متهم نکند و تقصیر را به گردن او نیاندازد. ای کاهنان، من شما را متهم می‌کنم. ^۵ شما روز و شب مرتکب خطا و لغزش می‌شوید و انبیاء نیز با شما در این کار همراهند. من مادران اسرائیل را از بین خواهم برد. ^۶ قوم من نابود شده‌اند، زیرا مرا نمی‌شناسند؛ و این تقصیر شما کاهنان است، زیرا خود شما نیز نمی‌خواهید مرا بشناسید. من شما را کاهن خود نمی‌دانم. شما قوانین مرا فراموش کرده‌اید، من نیز فرزندان شما را فراموش خواهم کرد. ^۷ قوم من هر چه زیادت‌ر شدند، بیشتر نسبت به من گناه کردند. آنها شکوه و جلال مرا با ننگ و رسوایی تنها عوض کردند.

^۸ «کاهنان از گناهان قوم اسرائیل سود می‌برند و با حرص و ولع منتظرند آنها بیشتر گناه بکنند. ^۹ کاهنان همانند قوم گناهکارند. بنابراین، هم کاهنان و هم

۳:۴
اش ۴:۲۴؛ ۹:۳۳

۴:۴

تث ۱۷:۱۷

جز ۲۶:۳

عا ۱۳:۱۰-۵

۵:۴

جز ۱۴:۷و۳

هو ۵:۵

۶:۴

هو ۱۴:۴

زکر ۱۱:۹و۱۵-۱۷

۷:۴

هو ۱۶:۲؛ ۱:۱۰؛ ۱:۱۳

روم ۲۱:۱-۲۳

۹:۴

اش ۲:۲۴

ار ۵:۳۱

متی ۱۳:۱۵و۱۴

طریق غلط این کار را می‌کردند؛ اما خیلی زود به پرستش خدایان کنعانی روی آوردند. مدتی نگذشت که بعل را جانشین خدا کردند و دیگر عبادت خدای حقیقی را به فراموشی سپردند. جای تعجب نیست که کاهنان دروغین یربعام قادر نبودند پرستش حقیقی خدا را حفظ کنند.

۹:۴-۹:۴ خدا رهبران مذهبی را متهم کرد که مانع از آن شده‌اند که مردم او را بشناسند. از آنها توقع می‌رفت که رهبرانی روحانی باشند، اما ایشان در خطاکاری رهبر شدند. شاید مردم به یکدیگر می‌گفتند: «اشکالی ندارد که کاهنان این کار را انجام می‌دهند.» رهبری روحانی مسؤولیت سنگینی است. در کلیسا هر خدمتی که می‌کنید، چه تعلیم کودکان باشد و چه تعلیم بزرگسالان و چه هر خدمت تعلیمی دیگری، مسؤولیت‌های رهبری‌تان را سراسری نگیرید. رهبری باشید که مردم را به سوی خدا رهبری می‌کند.

۸:۴-۸:۴ کاهنان از گناهان مردم سود می‌بردند. هر بار که کسی قربانی گناه می‌آورد، بخشی از آن به کاهن می‌رسید. مردم هر چه بیشتر گناه می‌کردند، کاهنان بیشتر دریافت می‌کردند. از آنجا که آنها خودشان نمی‌توانستند همه قربانی‌ها را بخورند، بخشی از آن را می‌فروختند و بخشی را به خویشان‌شان می‌دادند. کاهنان از استمرار گناه سود می‌بردند؛ گناه مردم در جامعه به آنها قدرت و مقام می‌داد. بنابراین، به‌جای آنکه بکوشند مردم را به رهایی از گناه رهبری کنند، مردم را به گناه کردن تشویق می‌کردند تا سود بیشتری عایدشان شود.

۴:۴-۴:۴ اغلب وقتی می‌ترسیم به‌خاطر گناهانمان مجازات شویم، تقصیر را به گردن دیگران می‌اندازیم. هوشع به کاهنان هشدار داد که کس دیگری را متهم نکنند، چون گناه قوم اسرائیل عمدتاً به گردن ایشان است. کاهنان اسرائیل گناهان مردم را به آنها تذکر می‌دادند، اما خدا به ایشان اجازه نداده بود اعمال غیرمسؤولانه خودشان را نادیده بگیرند. آنها به‌جای تعلیم دین و اخلاق به مردم، ایشان را به بت‌پرستی و بی‌بند و باری کشانده بودند. کوتاهی آنان در هدایت مردم به راه خدا، قسمت عمده تباهی اسرائیل را به گردن آنها می‌انداخت. علم به اینکه خدا به ما اجازه نخواهد داد که تقصیر اشتباهاتمان را به گردن دیگران بیندازیم، باید ما را وا دارد که گناهان خود را ترک کنیم و مسؤولیت آن را بپذیریم. ما مسؤول اعمال گناه‌آلود خودمان هستیم. مراقب گرایش به متهم کردن دیگران باشید زیرا می‌تواند شما را از احساس نیاز به توبه دور نگه دارد.

۱۰:۴-۱۰:۴ هوشع بر رهبران مذهبی اتهام وارد ساخت. این رهبران مذهبی که بودند؟ وقتی یربعام اول بر علیه رحبعام، پسر سلیمان، طغیان کرد و حکومت مشابهی در شمال برقرار ساخت، نظام مذهبی خودش را نیز به‌وجود آورد (ر.ش. به ۱ پادشاهان ۱۲:۲۵-۳۳). او شریعت خدا را نقض کرد و دو گوساله طلایی ساخت و به مردم گفت که آنها را بپرستند. او همچنین کاهنانی برای خودش تعیین کرد، که از نسل هارون نبودند. در ابتدا ساکنان حکومت شمالی به پرستش خدا ادامه دادند، با آنکه به

قوم را بسبب تمام اعمال بدشان مجازات خواهم کرد.^{۱۰} ایشان خواهند خورد، ولی سیر نخواهند شد؛ زنا خواهند کرد، ولی زیاد نخواهند شد؛ زیرا مرا ترک کرده و به خدایان دیگری روی آورده‌اند.

^{۱۱} «میگساری و هوسرانی، عقل را از سر قوم من ربوده است؛^{۱۲} آنها از خدای چوبی کسب تکلیف می‌کنند و از عصای چوبی راهنمایی می‌خواهند. دل‌بستگی به بتها، آنها را گمراه کرده است. ایشان به خدمت خدایان دیگر درآمده، به من خیانت کرده‌اند.^{۱۳} روی کوه‌ها برای بتها قربانی می‌کنند. به کوهستانها می‌روند تا زیر سایهٔ باصفای درختان بلند بخور بسوزانند. در آنجا دخترانتان به فاحشگی کشانده می‌شوند و عروسانتان زنا می‌کنند؛^{۱۴} ولی من آنها را تنبیه نخواهم کرد، چون خود شما مردها هم همان کارها را انجام می‌دهید و با فاحشه‌های بتخانه‌ها زنا می‌کنید. ای نادانها، نابودی شما حتمی است.

^{۱۵} «اگر چه اسرائیل زنا می‌کند، ولی تو ای یهودا خود را به این گناه آلوده نکن و با کسانی که از روی ریا و نادرستی مرا در جلجال و بیت‌ئیل پرستش می‌کنند همراه مشو. عبادت ایشان فقط تظاهر است.^{۱۶} مانند اسرائیل نباش که همچون گوساله‌ای سرکش نمی‌خواهد خداوند او را به چراگاه‌های سبز و خرم رهبری کند.^{۱۷} از او دوری کن، چون خود را در قید بت پرستی گرفتار کرده است.

^{۱۸} «مردان اسرائیل بعد از میگساری بدنبال زنان بدکاره می‌روند. بیشمری را بیشتر می‌پسندند تا شرافت را.^{۱۹} بنابراین باد عظیمی آنها را خواهد برد و در رسوایی، از این جهان خواهند رفت، چون برای بتها قربانی می‌کنند.

۱۱:۴

اش ۱۲:۵ ؛ ۲۸:۷

۱۲:۴

اتوا ۱۳:۱۰

اش ۳:۱۹

جز ۲۱:۲۱

۱۳:۴

ار ۲۰:۲ ؛ ۳:۶

جز ۱۳:۶

هو ۱۳:۲ ؛ ۱۱:۲

۱۴:۴

تث ۲۷:۲۳

۱۶:۴

مز ۲۳:۳ ؛ ۷۸:۸

اش ۱۷:۵ ؛ ۷:۲۵

۱۹:۴

هو ۱۱:۲ ؛ ۱۳:۱۵

زکر ۱۱:۵ ؛ ۹:۱۱

۱۴:۱۳ و ۱۴:۱۴ ساکنان حکومت شمالی با جدا کردن خود از مذهب حقیقی که در اورشلیم متمرکز بود، در واقع خود را از کلام او و بخشایش او محروم ساخته بودند. تلاش همه جانبه برای آزادی و رهایی از همه مقررات می‌تواند ما را کاملاً از اراده خدا خارج سازد.

۱۵:۴ خدا به حکومت جنوبی یهودا و کاهانش هشدار می‌فرستاد تا به راه اسرائیل نروند. کاهنان اسرائیل که در شمال ماندند، میراث روحانی خود را فراموش کردند و همه چیز را به بعل فروختند. اسرائیل از مجازات خلاصی نیافت، اما اگر یهودا از پیروی از سرمشق اسرائیل امتناع می‌ورزید، می‌توانست رهایی یابد.

۱۹:۴ باد عظیم که اسرائیل را برد، به تجاوز آشور اشاره دارد که تقریباً ۲۰ سال بعد قوم را نابود کرد.

۱۰:۴ روسپیگری مذهبی چه بود؟ خدایان اصلی کنعانی، بعل و عشتاروت، مظهر قدرت باروری و تولید مثل بودند. تعجبی ندارد که عبادت آنها شامل مناسکی همراه با اعمال زننده جنسی بود. عبادت‌کنندگان مرد با روسپی‌های معبد رابطه جنسی داشتند، یا کاهنان زن و زنان جوان با آرزوی بچه‌دار شدن با کاهنان مرد آمیزش می‌کردند.

۱۱:۴ خدا شراب را به‌وجود آورد تا انسان را شاد سازد (مزمو ۱۰۴:۱۵)؛ او به انسان می‌گوید: «از همسر خود که در ایام جوانی با او ازدواج کرده‌ای لذت ببر» (امثال ۵:۱۸). اما همه هدایای خوب خدا می‌تواند مورد سوء استفاده قرار گیرد. جشن و سرور می‌تواند به مستی تبدیل شود و لذت ازدواج جای خود را به روابط جنسی نامشروع بدهد. وقتی هر یک از هدایای خدا مهم‌تر از خود خدا شود، قطعاً سوء استفاده در پی خواهد داشت.

داوری خدا بر اسرائیل

«ای کاهنان و ای رهبران اسرائیل گوش دهید؛ ای خاندان سلطنتی، این را بشنوید: نابودی شما حتمی است، زیرا در کوه مصفه و تابور بوسیلهٔ بتها قوم را فریب داده‌اید. آی یاغیان، شما بی‌رحمانه کشتار می‌کنید و حدی نمی‌شناسید، پس من همهٔ شما را تنبیه خواهم کرد.»

«من اعمال بد شما را دیده‌ام. ای اسرائیل، همانطوری که یک فاحشه شوهرش را ترک می‌کند، شما هم مرا ترک کرده و ناپاک شده‌اید. کارهای شما مانع می‌شود از اینکه بسوی من بازگشت کنید، زیرا روح زناکاری در اعماق وجود شما ریشه دوانده است و نمی‌توانید مرا بشناسید.»

تکبر مردم اسرائیل برضد آنها گواهی می‌دهد. آنها در زیر بار گناهانشان خواهند لغزید و مردم یهودا نیز در پی ایشان بزمین خواهند افتاد. آنان سرانجام با گله‌ها و رمه‌های خود خواهند آمد تا برای خداوند قربانی کنند، ولی او را پیدا نخواهند کرد، زیرا او از ایشان دور شده و آنها را تنها گذارده است. آنها به خداوند خیانت ورزیده‌اند و فرزندان یهودا آورده‌اند که از آن او نیستند. پس بزودی آنها با دار و ندارشان از بین خواهند رفت.

شپیور خطر را در جبعه و رامه و بیت‌ئیل به صدا درآوردید! ای مردم بنیامین به خود بلرزید! آی اسرائیل، به این اخطار توجه کن! وقتی که روز مجازات تو فرا رسد، به ویرانه‌ای تبدیل خواهی شد.

خداوند می‌فرماید: «رهبران یهودا بصورت پست‌ترین دزدان درآمده‌اند؛ بنابراین، خشم خود را مثل سیلاب بر ایشان خواهم ریخت. اسرائیل به حکم من درهم کوبیده خواهد شد، زیرا مایل نیست از بت پرستی خود دست بکشد. من همچون بید که پشم را از بین می‌برد، اسرائیل را از بین خواهم برد و شیرۀ جان یهودا را گرفته، او را خشک خواهم کرد.»

«هنگامی که اسرائیل و یهودا پی بردند که تا چه اندازه بیمار شده‌اند،

۳:۵

عا ۱۲:۵

عبر ۱۳:۴

۴:۵

هو ۱۴:۴

۵:۵

۲ پاد ۱۹:۱۷ و ۲۰

حز ۳۵:۳۱ و ۳۲

۶:۵

حز ۶:۸

۷:۵

هو ۴:۲

۹:۵

اش ۳:۳۷ و ۴:۱ و ۲۸

هو ۱۷:۱۱ و ۹

عا ۱۵ و ۴:۳

۱۰:۵

تث ۱۷:۲۷

مز ۴۳:۳ و ۶:۳ و ۳:۹

امت ۲۸:۲۲

حز ۸:۷

۱۲:۵

مز ۱۱:۳۹

اش ۸:۵۱

را از بین ببرد؛ هر گناه، ارتکاب گناه دیگر را آسانتر می‌کند. اجازه ندهید گناه در شما سکونت گزیند. تا آنجا که می‌توانید از اعمال گناه‌آلود دوری کنید.

۱۳ و ۱۱:۵ افرایم نام دیگر اسرائیل، حکومت شمالی، است زیرا افرایم مهم‌ترین قبیله در بین ده قبیله در شمال بود. به همین شکل، حکومت جنوبی به نام قدرتمندترین قبیله‌اش، یهودا نامیده می‌شد.

۱۳:۵ طی سلطنت منحیم و هوشع، اسرائیل برای کمک به آشور متوسل شد (۲ پادشاهان ۱۵:۱۹ و ۲۰)، اما این کوششها راه به جایی نبرد زیرا آنها برای نجات به توانایی انسان متکی شدند نه به خدا. حتی قدرت‌های بزرگ جهانی

۲ و ۱:۵ با چنین رهبران مذهبی و غیرمذهبی فاسدی، امید چندانی برای مردم اسرائیل وجود نداشت. آنان برای هدایت چشم به رهبرانشان داشتند، رهبرانی که هدایت را باید در نقشه خدا می‌یافتند. امروزه در جوامع مترقی مردم می‌توانند رهبرانشان را خودشان انتخاب کنند؛ با وجود این، باید دقت کرد که آنها آیا مردم را به سوی خدا رهنمون می‌شوند یا از او دور می‌سازند. خدا قوم اسرائیل را مسؤول اعمالشان می‌دانست. به همین شکل، او تک‌تک ما را مسؤول اعمال و انتخاب‌هایمان می‌داند.

۴:۵ گناه مستمر قلب شخص را سخت می‌سازد و توبه را مشکل می‌نماید. ناطاعتی عمدی از خدا می‌تواند وجدان

اسرائیل به آشور روی آورد و به پادشاهش پناه برد. ولی آشور نه قادر است درد او را درمان کند و نه کمکی به او برساند.

۱۴:۵
مز ۲:۷
هو ۱۰:۱۳

۱۴ «مثل شیری که شکم شکار خود را می‌درد، من اسرائیل و یهودا را تکه پاره خواهم کرد و با خود خواهم برد و تمامی رهاندگانش را تارومار خواهم نمود؛^{۱۵} اسپس آنها را ترک کرده، به خانه خود باز خواهم گشت تا در شدت بیچارگی خود متوجه گناهانشان شده، آنها را اعتراف کنند و مرا بطلبند.»

۱:۶
اش ۲۶:۳۰؛ ۱:۶۱
صف ۳:۱:۲

۶ قوم اسرائیل می‌گویند: «بیاید بسوی خداوند باز گشت نمایم. او ما را دریده و خودش نیز ما را شفا خواهد داد. او ما را مجروح ساخته و خود بر زخم ما مرهم خواهد گذاشت. بعد از دو سه روز ما را دوباره زنده خواهد کرد و ما در حضور او زندگی خواهیم نمود. بیاید تلاش کنیم تا خداوند را بشناسیم! همانطور که دمیدن سپیده صبح و ریزش باران بهاری حتمی است، اجابت دعای ما از جانب او نیز حتمی است.»

۳:۶
اش ۳:۲؛ ۶:۵
هو ۵:۱۴
میکا ۲:۴

۲- مجازات اسرائیل

خدا محبت اسرائیل را می‌خواهد

اما خداوند می‌فرماید: «ای اسرائیل و یهودا، من با شما چه کنم؟ زیرا محبت شما مانند شبنم صبحگاهی زودگذر است.^۵ به این دلیل است که من انبیای خود را فرستاده‌ام تا کلام داوری مرا بیان کنند و از هلاکتی که در انتظارتان است شما را آگاه سازند. پس بدانید که داوری من چون صاعقه بر شما فرود

۴:۶
مز ۳۷:۷۸-۳۷
هو ۳:۱۳
۵:۶
اش ۲:۴۹
عبر ۱۲:۴

آیا خیلی راحت «توبه» می‌کنید، بدون آنکه به‌طور جدی به تغییراتی که باید در زندگی‌تان صورت بگیرید، توجه کنید؟

۳:۶ خدا بارها وفاداری‌اش را به قوم اسرائیل نشان داده بود. آنها می‌دانستند که اگر در پی شناخت خدا و راهپایش باشند، او خود را بر آنها آشکار خواهد فرمود، و همینطور هم بود (برای دستیابی به وعده وفاداری خدا، ر.ش. به ۲:۲۰). مشکل این بود که آنها به قدری در گناه فرو رفته بودند که واقعاً نمی‌خواستند او را بشناسند. آنها برکت می‌خواستند، اما نه تنبیه یا هدایت او را.

۴:۶ خدا به قومش پاسخ داد، و خاطر نشان ساخت که ابراز وفاداری آنها، مانند شبنم خیلی زود تبخیر می‌شود و بی‌محتوا است. برای بسیاری حفظ ظاهر وفاداری آسان بود؛ اما وفاداری آنان عمیق و صادقانه نبود. اگر به خدا ابراز وفاداری می‌کنید، با سخنان و اعمال خود آن را ثابت نمایید.

آن روزگار، نتوانستند به اسرائیل کمک کنند، زیرا خدا خودش تصمیم گرفته بود قومش را داوری کند. اگر ما دعوت خدا را برای توبه نادیده بگیریم، چطور می‌توانیم از داوری او در امان بمانیم؟ (ر.ش. به عبرانیان ۳:۲).

۳-۱:۶ گفته مردم اسرائیل نوعی گستاخی است، نه توبه واقعی. مردم به عمق گناهانشان پی نبرده بودند. آنها از تنها دست نکشیدند، تعهد نکردند که خود را عوض کنند، یا نسبت به گناهانشان ابراز پشیمانی نمایند. آنها فکر می‌کردند خشم خدا فقط چند روزی بیشتر طول نخواهد کشید؛ آنها کوچکترین اطلاعی نداشتند که به زودی به تبعید خواهند رفت. اسرائیل فقط به‌خاطر مواهب مادی‌ای که خدا در اختیارشان می‌گذاشت، به او علاقمند بودند؛ آنها برای فوائد ابدی که از پرستش او نصیبشان می‌شد، ارزشی قائل نبودند. اما پیش از آنکه در مورد آنان قضاوت کنید، بهتر است اول وضعیت خودتان را مورد بررسی قرار دهید. امیدوارید از مذهب‌تان چه چیزی عایدتان شود؟

خواهد آمد. «من از شما محبت می‌خواهم نه قربانی. من از هدایای شما خشنود نیستم بلکه خواهان آنم که مرا بشناسید.

۷ «ولی شما نیز مانند آدم، عهد مرا شکستید و محبت مرا رد کردید. ^۸جلعاد، شهر گناهکاران و قاتلان است. ^۹اهالی آن راهزنان تبهکاری هستند که برای قربانیان خود در کمین می‌نشینند. کاهنان در طول راه شکیم، کشتار می‌کنند و دست به هر نوع گناهی می‌زنند. ^{۱۰}آری، من عملی هولناک در اسرائیل دیده‌ام؛ مردم بدنبال خدایان دیگر رفته و بکلی نجس شده‌اند. ^{۱۱}«ای یهودا، مجازاتهای بسیاری نیز در انتظار تو می‌باشد.

اسرائیل مانند کمان کج است

۷ «هر وقت خواستم اسرائیل را شفا دهم و ایشان را دوباره کامیاب سازم، دیدم باز گناه می‌کنند. پایتخت آن سامره مملو از آدمهای فریبکار و دزد و راهزن است! ^۲ساکنان آنجا نمی‌دانند که من هرگز شرارتشان را فراموش نمی‌کنم. اعمال گناه‌آلودشان از همه طرف آنها را لو می‌دهد و من همه را می‌بینم.

۶:۶
متی ۱۳:۹؛ ۷:۱۲

۹:۶
ار ۹:۷
هو ۲:۴

۱۱:۶
ار ۳۳:۵۱
یول ۱۳:۳

۱:۷
ار ۹:۵۱
حز ۱۳:۲۴
هو ۱۳:۷

۹:۸:۶ جلعاد و شکیم روزگاری مکان‌های مقدسی بودند، اما حالا فاسد و گناه‌آلود شده بودند. شکیم شهر پناهگاه بود (یوشع ۷:۲۰) و مکان امنی برای فراریان محسوب می‌شد. اما جاده‌هایی که به شکیم منتهی می‌گشت ناامن بود زیرا دسته‌های کاهنان شرور در آن مسیرها کمین می‌کردند تا مسافرانی را که از آن منطقه می‌گذشتند، به قتل برسانند.

۱۱:۶ برای آنکه یهودا با دیدن نابودی حکومت شمالی مغرور نشود، هوشع هشدار جدی به گفته‌های خود افزود. معبد خدا در یهودا (اورشلیم) بود، و مردم فکر می‌کردند که آنچه در اسرائیل رخ داد، ممکن نیست هرگز برای آنها اتفاق افتد. اما وقتی ایشان نیز بسیار فاسد شدند، پایان کارشان چیزی جز اسارت نبود (ر.ش. به ۲ پادشاهان ۲۵).

۷:۱:۷ خدا همه چیز را می‌بیند و می‌داند. ما مانند قوم اسرائیل اغلب این را فراموش می‌کنیم. افکاری مثل «کسی هرگز نخواهد فهمید»، یا «کسی نمی‌بیند»، ممکن است ما را وسوسه کند که بدون اینکه به فکر تنبیه باشیم، گناه کنیم. اگر با وسوسه‌های سختی روبرو هستید، به خود یادآوری کنید که خدا می‌بیند؛ آنگاه احتمال آنکه تسلیم وسوسه شوید، کمتر خواهد بود. وقتی بر سر دوراهی هستید که گناه بکنید یا نکنید، کلام خدا را به اسرائیل به خاطر بیاورید که فرمود: «من همه را می‌بینم.»

۶:۶ مناسک مذهبی می‌تواند به مردم کمک کند که خدا را درک کنند و رابطه‌شان را با او پرورش دهند. به همین دلیل خدا ختنه و نظام قربانی‌ها را در عهدعتیق و تعمید و شام خداوند را در عهدجدید بنیاد نهاد. اما مناسک مذهبی فقط زمانی مفید است که با محبت و اطاعت از خدا انجام پذیرد. اگر دل کسی از خدا دور باشد، شعائر مذهبی، تقلیدی توخالی بیش نخواهد بود. خدا مناسک مذهبی اسرائیلی‌ها را نمی‌خواست؛ او دل آنها را می‌خواست. چرا پرستش می‌کنید؟ انگیزه شما از «هدیه دادن» و «قربانی کردن» چیست؟

۷:۶ یکی از موضوعات مهم در کتاب هوشع، شکستن عهد الهی است از سوی قوم اسرائیل، عهدی که در کوه سینا با خدا بسته بودند (خروج ۲۰ و ۱۹). خدا می‌خواست اسرائیل را نور ملت‌ها بسازد؛ اگر آنها از او اطاعت می‌کردند و معرفت او را به جهانیان اعلام می‌داشتند، برکات ویژه‌ای نصیبشان می‌شد. اما اگر عهد را می‌شکستند، چنانکه قبلاً به ایشان هشدار داده شده بود، متحمل مجازات‌های سختی می‌شدند (ر.ش. به تنبیه ۶۸-۱۵:۲۸). متأسفانه مردم پیمان خدا را شکستند و نشان دادند که خدا وفادار نیستند، مانند آدم که در باغ عدن پیمان خدا را شکست. ما چگونه؟ آیا ما نیز قول‌هایمان به خدا را زیر پا گذارده‌ایم؟ آیا وعده‌هایی را که برای خدمت به او داده‌ایم، شکسته‌ایم؟

۳ «پادشاه از شرارت مردم لذت می‌برد و رهبران از دروغهایشان. ۴ همگی آنها زناکارند و در آتش شهوت می‌سوزند. آتش شهوت آنها مانند آتش آمادهٔ تنور نانویی است که خمیرش را مالش داده و منتظر برآمدن آن است.

۵ «در جشن زادروز پادشاه، رهبران از شراب مست می‌شوند و او نیز با کسانی که وی را دست انداخته‌اند هم پیاله می‌گردد. ۶ دل‌هایشان از دسیسه بازی، مثل تنور زبانه می‌کشد. توطئهٔ آنها تمام شب به آرامی می‌سوزد و همینکه صبح شد مثل آتش ملتهب شعله‌ور می‌گردد.

۷ «مردم اسرائیل پادشاهان و رهبرانشان را یکی پس از دیگری کشتند و فریاد هیچکدام برای درخواست کمک از من، بلند نشد.

۸ «قوم من با بت پرستان آمیزش کرده، راه‌های گناه‌آلود آنها را یاد می‌گیرند. آنها همچون نان نیم پخته‌ای هستند که نمی‌شود خورد. ۹ پرستش خدایان بیگانه قوت ایشان را گرفته است، ولی خودشان نمی‌دانند. موی سر اسرائیل سفید شده و عمر او به پایان رسیده، اما او از آن بی‌خبر است. ۱۰ افخر او به

۳:۷
هو ۵:۷
میکا ۳:۷
۴:۷
ار ۲:۹، ۲۳:۱۰
۵:۷
امت ۱:۲۰
اش ۱۱:۵، ۲۲:۲۳، ۲۸:۱
۶:۷
مز ۹:۲۱
دان ۶:۳

۹:۷
اش ۱۱:۵۷

اطاعت یا قربانی‌ها	اسموئیل ۱۵:۲۲ و ۲۳
خدا به کرات می‌فرماید که هدایا و قربانی‌های ما را در صورتی که از روی ریاکاری یا صرفاً انجام مناسک مذهبی باشد، نمی‌خواهد. نخستین چیزی که خدا می‌خواهد، محبت و اطاعت ما است.	مزمور ۴۰:۸۶ مزمور ۵۱:۱۶-۱۹ ارمیا ۷:۲۱-۲۳
اطاعت به مراتب بهتر از قربانی است.	
خدا قربانی‌های سوختنی نمی‌خواهد؛ او خدمت دائمی ما را می‌خواهد.	
خدا مجازات کردن را دوست ندارد؛ او دلی شکسته و پشیمان می‌خواهد.	
خدا هدایای ما را نمی‌خواهد؛ او اطاعت ما را می‌خواهد؛ او می‌خواهد که قول دهیم که او خدای ما باشد و ما قوم او.	
خدا قربانی نمی‌خواهد، او محبت می‌خواهد؛ او هدیه نمی‌خواهد، او از ما می‌خواهد که او را بشناسیم.	هوشع ۶:۶
خدا از ظاهرسازی و دورویی بیزار است؛ او می‌خواهد سرشار از عدالت باشیم.	عاموس ۵:۲۱-۲۴
خدا با قربانی خوشحال نمی‌شود؛ او از ما می‌خواهد که منصف و عادل و رحیم باشیم، و با فروتنی با او گام برداریم.	میکاه ۶:۸
خدا هدیه نمی‌خواهد؛ می‌خواهد ما رحیم باشیم.	متی ۹:۱۳

۷:۷ شما بگذارند، آگاه باشید. به‌جای در پیش گرفتن عادات بد، ببینید آیا می‌توانید اثر مثبت بگذارید و آنها را به سوی خدا رهنمون شوید.

۱۰:۷ غرور، شخص را از بازگشت به سوی خدا باز می‌دارد، زیرا نیازی به دریافت کمک از کسی نمی‌بیند، چه از انسان چه از خدا. فخر به بت یعنی بها دادن به چیزی که خودمان ساخته‌ایم، به‌جای بها دادن به کسی که ما را ساخته است. غرور، همه گناهان دیگر را تشدید می‌کند، زیرا بدون دست کشیدن از غرور، نمی‌توانیم از هیچ یک از آنها توبه کنیم.

۷:۷ این پادشاهان اسرائیلی، زکریا، شلوم، و قححیا (۲ پادشاهان ۱۵:۲۶-۲۸)، در زمان حیات هوشع کشته شدند. روابط خارجی و زندگی داخلی آنها تباہ شده بود، زیرا به خدا و کلامش بی‌اعتنا بودند.

۸:۷ مردم اسرائیل با مردم بت‌پرست آمیزش کرده، راه‌های گناه‌آلود آنها را فرا گرفته بودند. وقتی زمان زیادی را با خدانشناسان صرف می‌کنیم، به‌راحتی می‌توانیم راه و روش آنها را در پیش بگیریم و از اعمال آنها تقلید کنیم. وقتی با بی‌ایمانان کار و زندگی می‌کنید، یا با آنها به تفریح می‌پردازید، از تأثیری که آنها ممکن است بر

خدایان دیگر، آشکارا او را رسوا کرده است. با اینحال بسوی خدای خود بازگشت نمی کند و درصدد یافتن او بر نمی آید.

۱۱ «اسرائیل مانند کبوتر، نادان و بی فهم است. او از مصر کمک می خواهد و به آشور پرواز می کند؛^{۱۲} ولی من در حین پروازش تور خود را بر او می اندازم و مثل پرنده ای او را از آسمان به زمین می کشم و بخاطر تمام کارهای شرارتبارش او را مجازات می کنم.

۱۳ «وای بر قوم من! بگذار آنها هلاک شوند، زیرا مرا ترک کرده و به من گناه ورزیده اند. می خواستم ایشان را نجات بخشم، ولی آنها با من صادق نبودند.^{۱۴} از شدت پریشانی خواب به چشمانشان راه نمی یابد، با اینحال حاضر نیستند از من کمک بخواهند؛ بلکه خدایان بت پرستان را عبادت می کنند و از آنها نان و شراب می خواهند.

۱۵ «من ایشان را یاری نموده و نیرومند ساخته ام، ولی از من روگردان شده اند.^{۱۶} آنها به همه جا نگاه می کنند، جز به آسمان و بسوی خدای متعال. مانند کمان کجی هستند که هرگز تیرش به هدف نمی خورد. رهبرانشان به دلیل گستاخی و بی احترامی نسبت به من با شمشیر دشمن نابود خواهند شد و تمام مردم مصر به ایشان خواهند خندید.»

۱۲:۷

ایو ۱۹:۶

جز ۱۳:۱۲

۱۵:۷

مز ۱:۲

نا ۹:۱

۱۶:۷

هو ۱۳:۸؛ ۶:۳:۹

لو ۱۳:۸

اسرائیل گردباد درو خواهد کرد

خداوند می فرماید: «شیپور خطر را به صدا در آورید! دشمن مثل عقاب بر سر قوم من فرود می آید، چون قوم من عهد مرا شکسته و از فرمانهایم سرپیچی کرده اند.

۲ «اسرائیل از من یاری می خواهد و مرا خدای خود می خواند.^۳ ولی دیگر دیر

۱:۸

ار ۴۰:۴۸

حب ۸:۱

خود را با پول و انواع فعالیت ها و دوستان پر می سازند تا احساس سعادت کنند. اما حقیقت این است که فقط خدا می تواند عمیق ترین نیازهای روح انسان را برآورده سازد. اول به آسمان «به بسوی خدای متعال» نگاه کنید. او نیازهای شما را رفع خواهد کرد.

۲۹:۱۵:۲۸ و ۲۹. مردم به خدا توسل خواهند جست، اما آن زمان دیگر خیلی دیر خواهد بود زیرا با سماجت از ترک بتهایشان امتناع ورزیده بودند. ما، مانند اسرائیل، اغلب به خدا توسل می شویم تا دردهای ما را تسکین دهد بدون آنکه از او بخواهیم زندگی ما را عوض کند. ما نیز مانند مردم اسرائیل، شاید زمانی توبه کنیم که دیگر برای خلاصی از عواقب دردناک گناه خیلی دیر شده باشد.

۱۱:۷ پادشاه اسرائیل، منحیم به آشور باج داده بود تا به کمک ایشان بیاید (۲ پادشاهان ۱۵:۱۹ و ۲۰)؛ هوشع پادشاه بر ضد آشور بر خاست و به مصر رفت تا از آنها کمک بگیرد (۲ پادشاهان ۱۷:۴). پادشاهان اسرائیل به جای توسل به خدا، دائماً با کشورهای مختلف پیمان اتحاد می بستند تا از ایشان حمایت نظامی دریافت کنند.

۱۶:۷ کمان کج قابل اطمینان نیست. تیرهای آن به هدف نمی خورد. زندگی بدون خدا مانند کمانی کج است که نمی توان به آن اطمینان کرد. بدون هدایت خدا، زندگی ما پر از شهوت، تقلب، خودخواهی، و فریب است. تا زمانی که زندگی ما در اثر گناه منحرف است، هرگز آن شخصی نخواهیم بود که خدا می خواهد باشیم.

۱۶:۷ مردم برای دستیابی به سعادت و رضایت خاطر، به هر چیزی توسل می شوند جز به خدا؛ ایشان زندگی

شده است! اسرائیل فرصتی را که داشت با بی‌اعتنایی از دست داد، پس اینک دشمنانش به جان او خواهند افتاد. اسرائیل پادشاهان و رهبران خود را بدون رضایت من تعیین کرده و بتهایی از طلا و نقره ساخته است، پس اینک او نابود خواهد شد.

۵ «ای سامره، من از این بتی که به شکل گوساله ساخته‌ای بیزارم. آتش غضبم برضد تو شعله‌ور است. چقدر طول خواهد کشید تا یک انسان درستکار در میان تو پیدا شود؟ چقدر طول خواهد کشید تا بفهمی گوساله‌ای که می‌پرستی، ساخته دست انسان است؟ این گوساله، خدا نیست! پس خرد خواهد شد.

۷ «آنها باد می‌کارند و گردباد درو می‌کنند. خوشه‌های گندمشان محصولی نمی‌دهد و اگر محصولی نیز بدهد بیگانگان آن را می‌خورند.

۸ «اسرائیل نابود شده و مثل ظرفی شکسته در میان قوم‌ها افتاده است. گورخری است تنها و آواره که از گله جدا مانده است. تنها دوستانی که دارد آنانی هستند که در مقابل پولی که می‌گیرند با او دوستی می‌کنند؛ و آشور یکی از آنهاست. ۱۰ با اینکه دوستانی از سرزمینهای مختلف با پول خریده است، اما من او را به اسیری می‌فرستم تا زیر بار ظلم و ستم پادشاه آشور جانش به ستوه آید.

۱۱ «اسرائیل قربانگاه‌های زیادی ساخته است، ولی نه برای پرستش من! آنها قربانگاه‌های گناهند! ۱۲ اگر ده هزار قانون هم برایش وضع کنم، باز می‌گوید که این احکام برای بیگانه‌هاست، نه برای او. ۱۳ قوم اسرائیل مراسم قربانی‌های

۵:۸
ار ۲۷:۱۳

۷:۸
ابو ۱:۳۸
نا ۳:۱
زکر ۱۴:۷ ؛ ۱۴:۹

۸:۸
اش ۱۴:۳۰
ار ۳۸:۴۸

۹:۸
ابو ۸۵:۳۹
ار ۲۴:۲

حز ۳۳:۱۶

۱۰:۸
هو ۱۰:۱۰

۱۳:۸
هو ۲:۷ ؛ ۹:۹

اقرن ۵:۴

می‌دهیم، فکر کنیم که روی سخن واعظ به دیگران است؛ یا وقتی بخشی از کتاب مقدس را می‌خوانیم، پیام آن را مربوط به دیگران بدانیم نه خودمان. قوم اسرائیل همیشه همین کار را می‌کردند؛ ایشان احکام خدا را برای دیگران می‌دانستند نه برای خودشان. این درست روش دیگری است برای بی‌حرمتی به کلام خدا و اجتناب از انجام تغییرات لازم. وقتی به کسانی فکر می‌کنید که پیام موعظه یا کتاب مقدس را به آنها مربوط می‌دانید، بررسی کنید و ببینید که آیا همان موارد به شما نیز مربوط می‌شود یا نه. درسه‌ها را اول در زندگی خودتان به کار ببندید زیرا اشتباهات خودمان درست همان اشتباهاتی هستند که اول در دیگران می‌بینیم.

۱۳:۸ ما نیز مراسمی داریم، نظیر رفتن به کلیسا، راز گاهان مستمر، برگزاری اعیاد مسیحی، و سپاسگزاری برای خوراک. مراسم مذهبی در دنیایی که در حال تغییر است، به ما امنیت می‌دهد. از آنجا که مراسم حالتی تکرارشونده دارد، درسه‌های الهی را تا به اعماق وجود ما می‌برد. اما مراسم مذهبی می‌تواند مورد سوء استفاده قرار بگیرد. مراقب باشید که مبدا مراسم مذهبی را به‌خاطر

۵:۸ سامره پایتخت حکومت شمالی بود. یربعام اول گوساله‌ای طلایی در آنجا بر پا نموده و مردم را به پرستش آن تشویق کرده بود (پادشاهان ۱۲:۲۵-۳۳). از این رو، مردم به‌جای پرستش خالق، تمثال حیوانی را که خودش مخلوق بود، می‌پرستیدند.

۷:۸ محصول خوب زمانی به‌دست می‌آید که دانه خوبی در زمین خوب کاشته شده و از نور، رطوبت، و کود مناسب برخوردار شده باشد. تنها یک دانه در شرایط خوب می‌تواند ثمر فراوان به‌بار آورد. اما اسرائیل دانه روحانی خود را در باد کاشته بود، زیرا خود را صرف اموری بی‌محتوا کرده بود. مانند باد که می‌آید و می‌رود، بت‌پرستی و پیمان با بیگانگان هیچ امنیتی برای او به‌وجود نیاورد. اسرائیل با تلاش برای بقا بدون توسل به خدا، وسایل نابودی خودش را فراهم آورد. داوری خدا مانند گردبادی نیرومند به‌وسیله آشوری‌ها بر اسرائیل نازل شد. وقتی امنیت خود را در چیز دیگری جز خدا جستجو کنیم، خود را در معرض خطر بزرگی قرار می‌دهیم. بدون خدا هیچ امنیت پایداری وجود ندارد.

۱۲:۸ خیلی راحت است که وقتی به موعظه‌ای گوش

خود را دوست دارند، ولی این مراسم مورد پسند من نیست. من گناه آنها را فراموش نخواهم کرد و ایشان را مجازات کرده به مصر باز خواهم گرداند.
 ۱۴:۸
 ۲ سمو ۲۷
 ۱ پاد ۱۷:۱۷
 ۲ پاد ۱۳:۱۸
 نج ۱:۱
 ار ۲۷:۱۷
 دان ۲۹:۴ ؛ ۲:۸
 هو ۱۳:۲ ؛ ۶:۴

۱۴:۸
 ۲ سمو ۲۷
 ۱ پاد ۱۷:۱۷
 ۲ پاد ۱۳:۱۸
 نج ۱:۱
 ار ۲۷:۱۷
 دان ۲۹:۴ ؛ ۲:۸
 هو ۱۳:۲ ؛ ۶:۴

آواره و بی هدف بدون خدا

۹ ای اسرائیل، مثل سایر قوم‌ها شادی نکن، چون به خدای خود خیانت کرده‌ای و او را ترک گفته و بدنبال خدایان دیگر افتاده‌ای و در هر خرمنگاهی به آنها قربانی تقدیم کرده‌ای.^۱ بنابراین غله^۲ تو کم خواهد شد و انگورهایت روی شاخه‌ها فاسد خواهد گردید.

۳ ای قوم اسرائیل، شما دیگر در سرزمین خداوند زندگی نخواهید کرد. شما را به مصر و آشور خواهند برد و در آنجا ساکن شده، خوراکهای پس مانده خواهید خورد. ^۴ در آن سرزمین غریب قادر نخواهید بود به منظور قربانی در راه خداوند شرابی بریزید؛ و هرگونه قربانی‌ای که در آنجا تقدیم کنید او را خشنود نخواهد کرد. قربانی‌های شما مثل خوراکی خواهد بود که در مراسم عزاداری خورده می‌شود؛ تمام کسانی که گوشت آن قربانی‌ها را بخورند نجس خواهند شد. شما حق نخواهید داشت آن قربانی‌ها را به خانه خداوند بیاورید و به او تقدیم کنید، زیرا آنها قربانی محسوب نخواهند شد. ^۵ و پس وقتی شما

۱:۹
 اش ۱۱:۱۷ ؛ ۱۳:۲۲ و ۱۳

۳:۹
 حز ۱۳:۴
 دان ۸:۱
 اعما ۱۴:۱۰
 ۴:۹
 خرو ۴۰:۲۹
 لائو ۹:۴، ۲۲ ؛ ۱۳:۲۳
 حجی ۱۴:۲

۵:۹
 هو ۱۱:۲
 یول ۱۳:۱
 ۶:۹
 امت ۳۱:۲۴
 اش ۶:۵ ؛ ۲۳:۷
 هو ۸:۱۰

خداپرستی در زندگی روزمره مردم. اما اگر ملتی «سازنده خود» را فراموش کند، قدرتش چون آزموه شود، ممکن است ناپسند از آب در آید.

۱:۹ هوشع احتمالاً این سخنان را در عید خیمه‌ها بیان کرد که یکی از اعیاد ملی بود. در این عید، رسم بود که مردم در خیمه‌ها زندگی کنند و روزهایی را به یاد آورند که در بیابان بودند و خدا از ایشان محافظت می‌کرد (لاویان ۲۳:۲۳-۳۴).

۱:۹ خرمنگاه جای وسیعی بود که اغلب روی تپه قرار داشت و دروگران در آنجا گندم می‌کوبیدند و آن را از گاه جدا می‌کردند. مردان اغلب شب را در آنجا می‌ماندند تا از غله محافظت کنند؛ به این ترتیب، خرمنگاه محل تجمع مردم بود. خرمنگاهها به خاطر بلندی از سطح زمین، کم‌کم به‌عنوان مکانی برای گذراندن قربانی برای خدایان دروغین مورد استفاده قرار گرفت.

۶:۵ و ۹ رهبران اسرائیل بین پیمان با مصر و پیمان با آشور در نوسان بودند. هوشع می‌گفت که این پیمانها هر دو اشتباه است. شکستن پیمان با آشور که غیر قابل

یکی از دلایل زیر به‌جا آوردن: (۱) جلب رضایت جامعه؛ (۲) اجتناب از خطرات انجام کاری متفاوت؛ (۳) غیر ضروری کردن تعمق و تأمل؛ (۴) جانشین پیدا کردن برای روابط شخصی؛ (۵) جبران کردن رفتار بد؛ (۶) جلب نظر مساعد خدا. ما نباید آیینهای عبادی را کنار بگذاریم، اما باید مراقب انگیزه انجام آنها باشیم. به‌هنگام اجرای آیینها توجه خود را بر خدا متمرکز سازید؛ و هر عملی را با وقف کامل انجام دهید.

۱۳:۸ در مصر، قوم اسرائیل در بندگی به‌سر برده بودند (خروج ۱۱:۱). منظور این آیه این نیست که مردم اسرائیل بار دیگر به مصر باز خواهند گشت؛ بلکه می‌گوید که ایشان به اسارت باز خواهند گشت، ولی این بار در سرتاسر امپراطوری آشور.

۱۴:۸ اسرائیل درست مانند کشورهای امروزی، به قوای نظامی و استحکامات و ثبات اقتصادی‌اش متکی بود. اما به‌خاطر تباهی اخلاقی مردم، منابع ظاهری قدرت آنها ناکافی بود. امروزه در بسیاری از کشورهای به‌اصطلاح مترقی، گرایش هست برای از بین بردن همه نشانه‌های

۱۱ شکوه و جلال اسرائیل همچون پرنده‌ای پرواز می‌کند و دور می‌شود، زیرا فرزندان او به هنگام تولد می‌میرند یا سقط می‌شوند، و یا هرگز در رحم شکل نمی‌گیرند. ۱۲ اگر فرزندان بزرگ هم بشوند، آنها را از او می‌گیرم. همه قوم اسرائیل محکوم به فنا هستند. آری، روزی که از اسرائیل برگردم و او را تنها بگذارم روز غم‌انگیزی خواهد بود.»

۱۱:۹
هو ۷:۴

۱۳ فرزندان اسرائیل را می‌بینم که محکوم به فنا هستند و اسرائیل آنها را به کشتار گاه می‌برد. ۱۴ ای خداوند، برای قوم تو چه آرزویی بکنم؟ آرزوی رحم‌هایی را می‌کنم که نزایند و سینه‌هایی که خشک شوند و نتوانند شیر بدهند.

۱۵ خداوند می‌فرماید: «تمامی شرارت ایشان از جلال شروع شد. در آنجا بود که از ایشان نفرت پیدا کردم. آنها را از سرزمین خودم بسبب بت‌پرستی بیرون می‌کنم. دیگر آنها را دوست نخواهم داشت، چون تمام رهبران‌شان یاغی هستند. ۱۶ اسرائیل محکوم به فناست. ریشه اسرائیل خشکیده و دیگر ثمری نخواهد داد؛ اگر هم ثمری بدهد و فرزندان بزاید، آنها را خواهم کشت. ۱۷ خدای من قوم اسرائیل را ترک خواهد گفت، زیرا آنها گوش نمی‌دهند و اطاعت نمی‌کنند. ایشان در میان قوم‌ها آواره خواهند شد.»

۱۵:۹
هو ۲:۵
عا ۴:۴؛ ۵:۵

۱۶:۹
حز ۲۱:۲۴

هوشع مجازات را پیشگویی می‌کند

اسرائیل مانند درخت انگوری است که شاخه‌های پربار دارد. ولی چه سود؟ هر چه ثروتش زیادتر می‌شود، آن را برای قربانگاه‌های بتها خرج می‌کند. هر چه محصولاتش فراوانتر می‌شود، مجسمه‌ها و بتهای زیباتری می‌سازد. ۱ دل مردمانش با خدا راست نیست. آنها خطا کارند و باید مجازات شوند. خدا قربانگاه‌های بت‌کده‌هایشان را در هم خواهد کوبید و بت‌هایشان را خرد خواهد کرد. ۳ آنگاه خواهند گفت: «ما خداوند را ترک

۱:۱۰
پاد ۲۳:۱۴
اش ۷:۱۵
حز ۵:۱؛ ۱۵:۵
۲:۱۰
پاد ۲۱:۱۸
میکا ۱۳:۵
صف ۵:۱
۳:۱۰
میکا ۹:۴

چه ثروتمندتر شد، بیشتر برای بت‌های خرج کرد. چنین به نظر می‌رسد که هر چه خدا بیشتر می‌دهد، بیشتر خرج می‌کنیم. ما خانه بزرگتر، ماشین بهتر، لباس زیباتر، و تحصیلات پرهزینه‌تر می‌خواهیم. اما بهترین چیزهایی که دنیا ارائه می‌دهد، راه را به سوی هلاکت بازتر می‌کند. همین که به ثروت می‌رسید، تأمل کنید و ببینید پولتان کجا می‌رود. آیا برای اهداف خدا صرف می‌شود، یا همه را صرف خودتان می‌کنید؟

۲:۱۰ این جمله حالت ناتوبه کار اسرائیل را نشان می‌دهد. آنها در درجه اول به پادشاه اعتماد و اتکا داشتند. اما وقتی پادشاه نیز از ایشان گرفته شد، به سوی خدا باز نگشتند. آنان عملاً می‌گفتند: «خوب، که چه؟» و به راه‌های گناه‌آلودشان ادامه دادند.

۱۴:۹ هوشع این دعا را زمانی کرد که نابودی اسرائیل را از پیش می‌دید، نابودی و هلاکتی که در اثر گناهانشان نازل می‌شد (۲ پادشاهان ۱۷). این رؤیا که سرنوشت وحشتناک اسرائیل را نشان می‌داد، او را بر انگیخت تا دعا کند که زنان باردار نشوند و کودکان در نوزادی بمیرند تا متحمل رنج و درد وحشتناکی که در پیش بود، نشوند.

۱۵:۹ هم ضعف سیاسی و هم ضعف مذهبی قوم از جلال شروع شد. در آنجا بتها و پادشاهان جانشین خدا شدند. شائول، اولین پادشاه حکومت متحد، در جلال تاجگذاری کرد (اسموئیل ۱۱:۱۵)، اما در زمان هوشع، پرستش بعل در آنجا پا گرفته بود (۱۵:۴؛ ۱۱:۱۲).

۱۶:۱۰ اسرائیل در زمان حکومت یربعام دوم، ثروتمند شد و به نیروی نظامی و اقتصادی دست یافت. اما هر

کردیم و او پادشاه ما را از ما گرفت. ولی اگر پادشاهی نیز می‌داشتیم چه کاری می‌توانست برای ما بکند؟»

ایشان قسم دروغ می‌خورند و به قولها و عهدهای خود وفا نمی‌کنند. بنابراین، مجازات مثل علفهای سمی کنار مزرعه، در میان آنها خواهد رویید. مردم سامره می‌ترسند مبادا بت گوساله شکلشان در بیت‌ئیل صدمه‌ای ببیند. کاهنان و مردم برای آبروی از دست رفته بتشان عزا می‌گیرند. وقتی که مثل برده به آشور برده شوند، خدای گوساله شکلشان را با خود خواهند برد تا به پادشاه آنجا هدیه کنند! اسرائیل به سبب توکل نمودن به این بت، مسخره و رسوا خواهد شد. پادشاه سامره مثل تکه چوبی روی امواج دریا، ناپدید خواهد شد. ^۷بتکده‌های آون در بیت‌ئیل، جایی که قوم اسرائیل گناه کردند، با خاک یکسان خواهند شد. خار و خس در اطراف آنها خواهد رویید و قوم با صدای بلند از کوه‌ها و تپه‌ها خواهند خواست که بر سر ایشان بریزند و آنها را پنهان کنند.

^۸ای اسرائیل، از آن شب هولناک در جبعه تا کنون دست از گناه نکشیده‌ای. آیا آنهایی که در جبعه گناه کردند نابود نشدند؟ ^{۱۰}پس به سبب سرکشی‌هایت، برضد تو برمی‌خیزم و سپاهیان قوم‌ها را علیه تو بسیج می‌کنم تا تو را برای گناهانت که روی هم انباشته شده، مجازات کنم.

^{۱۱}اسرائیل به کوبیدن خرمن عادت کرده است و این کار آسان را دوست می‌دارد. قبلاً هرگز یوغ سنگین برگردن او نگذاشته و از گردن ظریف او چشم‌پوشی کرده بودم، ولی اینک او را برای شخم زدن و صاف کردن زمین آماده می‌کنم. دوران تن‌پروری‌اش به پایان رسیده است.

^{۱۲}بذر نیکوی عدالت را بکارید تا محصولی از محبت من درو کنید. زمین

۴:۱۰

حز ۱۹:۱۳-۱۷

۵:۱۰

۱ پاد ۳۲:۲۸-۱۲

۲ توا ۱۵:۱۱

هو ۶:۱۰

۶:۱۰

هو ۵:۱۰

۸:۱۰

هو ۵:۸؛ ۶:۹؛ ۵:۱۰

۱۱:۱۰

تث ۴۸:۲۸

ار ۱۴:۲۸

۱۲:۱۰

امت ۱۸:۱۱

اش ۲۰:۳۲

نگاه کنید به توضیحات مربوط به ۹:۹؛ یا داوران فصل‌های ۱۹ و ۲۰ را بخوانید. جبعه مظهر سنگدلی و شهوت‌رانی بود.

۱۲:۱۰ هوشع مکرراً از تمثیل مزرعه و محصول استفاده می‌کند. اینجا او از زمین شخم‌زده‌شده، زمینی که آماده بذرپاشی است، سخن می‌گوید. این زمین دیگر سفت و سخت نیست؛ آن را به‌دقت آماده کرده‌اند و حاضر است. آیا زندگی شما آماده است تا خدا در آن کار کند؟ شما با قبول گناهانتان و گشودن قلب خود برای بخشش خدا، می‌توانید زمین سخت دلتان را شخم بزنید.

۱۳ و ۱۲:۱۰ وقتی به درو آنچه که کاشته‌ایم فکر می‌کنیم، معمولاً به نتایج منفی فکر می‌کنیم. اینجا می‌بینیم که نتایج می‌تواند مثبت یا منفی باشد. درست همان‌طور که بذرهای کوچک عاقبت محصول زیادی به بار می‌آورد، اعمال کوچک روزمره ما می‌تواند نتایج گسترده‌ای

۴:۱۰ خدا از قوم اسرائیل خشمگین بود زیرا قول‌هایی به خدا می‌دادند که دروغ بود؛ از اینرو، خدا فرمود که ایشان مجازات خواهند شد. مردم عهد خود را زیر پا می‌گذارند، اما خدا همیشه سر قول خود می‌ایستد. آیا نسبت به قولی که به دیگران و به خدا داده‌اید، وفادار هستید؟ اگر نه، از خدا طلب بخشش کنید و بخواهید که به شما کمک کند تا دوباره در مسیر اصلی قرار بگیرید. بعد مواظب قول‌هایی که می‌دهید باشید. هرگز قول ندهید مگر اینکه مطمئن باشید که می‌توانید آن را ادا کنید.

۵:۱۰ اگر بتهای اسرائیل واقعاً خدا بودند، باید می‌توانستند از مردم محافظت کنند. چقدر مضحک است که مردم می‌ترسیدند ایمنی بتهایشان به خطر بیفتد! برای دستیابی به اطلاعات بیشتر درباره این بتهای گوساله‌ای، نگاه کنید به توضیحات مربوط به ۵و۴:۳ و ۵:۸.

۹:۱۰ برای کسب اطلاعات درباره «آن شب هولناک»،

سخت دل‌های خود را شخم بزیند، زیرا اینک وقت آنست که خداوند را بطلبید تا بیاید و بر شما باران برکات را بباراند.

^{۱۳} اولی شما بذر شرارت کاشتید و محصول ظلم درو کردید و ثمره دروغ‌هایتان را خوردید.

شما به قدرت نظامی و سپاه بزرگ خود اعتماد کردید،^۴ بنابراین، ترس و وحشت از جنگ، شما را فرا خواهد گرفت و تمام قلعه‌هایتان واژگون خواهند شد، درست همانطور که شلمان شهر بیت اریبل را خراب کرد و مادران و فرزندان آنجا را به خاک و خون کشید.^۵ ای مردم اسرائیل، بسبب شرارت‌های زیادتان عاقبت شما هم همین است. پادشاهتان بمحض شروع جنگ کشته خواهد شد.

۱۳:۱۰

مز ۱۶:۳۳

جا ۱۱:۹

۱۴:۱۰

۲ یاد ۱۷:۶؛ ۱۸:۹؛ ۱۰

۳- محبت خدا به اسرائیل محبت پدرانه خدا

زمانی که اسرائیل طفل بود او را مثل پسر خود دوست می‌داشتم و او را از مصر فرا خواندم. ^{۱۱} اولی هر چه بیشتر او را بسوی خود خواندم، بیشتر از من دور شد و برای بعل قربانی کرد و برای بتها بخور

۱:۱۱

خرو ۲۲:۴

۱۵:۱۰ اسرائیل به‌جای اتکا به خدا به قدرت نظامی متکی بود، و در نتیجه به‌وسیله قوای نظامی نابود شد. پادشاه اسرائیل که مردم را به بت‌پرستی کشانده بود، اولین کسی بود که کشته شد. مجازات الهی *بعضی اوقات* سریع است، اما همیشه قطعی است.

۱۱:۱۱ در چهار فصل پایانی، هوشع به موضوع محبت شدید خدا به مردم اسرائیل می‌پردازد. خدا همیشه قوم اسرائیل را دوست داشته بود مثل پدر و مادری که فرزند نافرمان خود را دوست دارند؛ به همین دلیل مایل نبود ایشان را از عواقب رفتارشان رهایی دهد. اسرائیلی‌ها گناهکار بودند، و مانند پسری نافرمان که پدر و مادرش او را نزد ریش‌سفیدان می‌برند (تثیه ۲۱:۱۸-۲۱)، تنبیه شدند. در تمام طول تاریخ تأسف بار اسرائیل، خدا بارها به ایشان پیشنهاد کرد که اگر فقط به‌سوی او باز گردند، ایشان را احیا کند. حکومت شمالی با لجاجت و سرکشی دعوت او را رد کرد و با این کار نابودی خود را مهر نمود. حکومت شمالی نابود شد و هرگز دوباره سر بر نیفراشت. با این حال، قوم اسرائیل از بین نرفت. عده‌ای از مردم وفادار اسرائیل به اورشلیم آمدند، به جایی که روزی مسیح موعود از آنجا خواهد آمد و مصالحه و آشتی را به همه کسانی که وفادارانه از او پیروی کنند، خواهد بخشید.

برای نیکویی یا بدی به‌بار آورد. چه نوع محصولی امروز می‌کارید؟ اثرات بلندمدت برخی از اعمال شما چه خواهد بود؟

۱۳:۱۰ اسرائیلی‌ها به این دروغ اتکا کردند که قدرت نظامی می‌تواند آنان را محفوظ نگه دارد. امروز ایمانداران نیز مستعد آنند که فریب دروغ را بخورند. کسانی که می‌خواهند دیگران را گمراه کنند اغلب این قواعد را به کار می‌گیرند تا دروغشان مؤثرتر گردد: آن را بزرگ می‌کنند؛ سادگی آن را حفظ می‌نمایند؛ آن را مرتب تکرار می‌کنند. ایمانداران با طرح این سؤالات می‌توانند از افتادن در دام دروغ دوری کنند: (۱) آیا این را باور می‌کنم چون سود شخصی‌ام ایجاب می‌کند؟ (۲) آیا حقایق را نادیده می‌گیرم؟ (۳) آیا با فرمان مستقیم کتاب مقدس مغایرت دارد؟ (۴) آیا در کتاب مقدس موقعیتی مشابه با آنچه که با آن روبرو هستم، وجود دارد که به من کمک کند این نکته را باور کنم یا نه؟

۱۴:۱۰ شلمان احتمالاً همان شلمان، پادشاه موآب است که در حدود ۷۴۰ ق.م. جلعاد را به تصرف در آورد. شلمان شهر بیت‌اریبل را نابود کرد و عده زیادی از مردم از جمله زنان و کودکان را کشت. هوشع می‌خواست بگوید که سرنوشت اسرائیل مانند سرنوشت بیت‌اریبل خواهد شد.

سوزانید. ^۳ از بچگی او را تربیت کردم، او را در آغوش گرفتم و راه رفتن را به او یاد دادم؛ ولی او نخواست بفهمد که این من بودم که او را پروراندم. ^۴ با کمند محبت، اسرائیل را بسوی خود کشیدم؛ بار از دوشش برداشتم و خم شده، او را خوراک دادم.

^۵ ولی او بسوی من بازگشت نمی‌کند، پس دوباره به مصر خواهد رفت و آشور بر او سلطنت خواهد کرد. ^۶ آتش جنگ در شهرهایش شعله‌ور خواهد شد. دشمنانش به دروازه‌های او حمله خواهند کرد و او در میان سنگرهای خود به دام دشمن خواهد افتاد. ^۷ قوم من تصمیم گرفته‌اند مرا ترک کنند، پس من هم آنها را به اسارت می‌فرستم و هیچکس نخواهد توانست آنان را رهایی بخشد.

^۸ ای اسرائیل، چگونه تو را از دست بدهم؟ چگونه بگذارم بروی؟ چگونه می‌توانم تو را مثل ادمه و صبوئیم رها کنم؟ آه از دلم برمی‌خیزد! چقدر آرزو دارم به تو کمک کنم! ^۹ در شدت خشم خود تو را مجازات نخواهم کرد و دیگر تو را از بین نخواهم برد؛ زیرا من خدا هستم، نه انسان. من خدایی مقدس هستم و در میان شما ساکنم. من دیگر با خشم به سراغ شما نخواهم آمد.

^{۱۰} «قوم من از من پیروی خواهند کرد و من مثل شیر بر دشمنانشان خواهم

۴:۱۱
خرو ۳۲:۱۶
ار ۳۰:۳۱

۶:۱۱
اش ۵:۱۸ ؛ ۱۴:۹

۷:۱۱
ار ۵:۸
هو ۱۶:۴

۸:۱۱
پیدا ۸:۱۴
تث ۲۳:۲۹

هو ۴:۶ ؛ ۱:۷

۹:۱۱
خرو ۱۴:۱۰-۳۲
تث ۱۷:۱۳
اش ۵:۲۴ ؛ ۶:۱۲
ار ۳۱:۳۱

۱۰:۱۱
اش ۵:۲۶
ار ۲۲:۵ ؛ ۳۰:۲۵
یول ۱۶:۳
عا ۲:۱ ؛ ۴:۳

کودکان، دانش‌آموزان، کارمندان، یا اعضای کلیسا را، مقرراتی عمل نکنید. شیوه تنبیه را مطابق اهدافی که دنبال می‌کنید، تغییر دهید. در هر مورد، از خودتان بپرسید: آیا این شخص به هدایت نیاز دارد، یا به تغذیه روحانی؟

۵:۱۱ حکومت شمالی فقط دو قرن پس از قطع ارتباط با اورشلیم پا بر جا ماند. رهبران روحانی و سیاسی آن به مردم کمک نکردند که طریق خدا را فرا بگیرند، از این رو آنها به‌عنوان یک قوم هرگز توبه نکردند. هوشع سقوط آن را پیشگویی کرد؛ این امر زمانی تحقق یافت که شلمناسر پادشاه آشور، اسرائیل را در سال ۷۲۲ ق.م. فتح کرد. مردم یهودا نیز به اسارت رفتند، اما عده‌ای که وفادار بودند به سرزمین خود باز گشتند.

۸:۱۱ ادمه و صبوئیم شهرهایی در دشت بودند که همراه با سدوم و عموره نابود شدند (پیدایش ۸:۱۴ ؛ تثیه ۲۳:۲۹).

۹:۱۱ «من خدا هستم، نه انسان.» برای ما آسان است که خدا را در قالب توقعات و رفتار خودمان توصیف کنیم. با این کار، او را فقط کمی بزرگتر از خود می‌سازیم. اما در واقع او بی‌اندازه از ما بزرگتر است. ما باید در پی آن باشیم که شبیه او گردیم، نه اینکه او را به شباهت خود بازسازی کنیم.

۳:۱۱ خدا همواره نیازهای قومش را تأمین کرده بود، اما آنها نخواستند ارزش کار او را درک کنند، و هیچ علاقه‌ای به شکرگزاری از او نشان ندادند. ناسپاسی خطای معمول انسانها است. برای مثال، آخرین باری که از پدر و مادران به‌خاطر نگهداری و توجه از شما تشکر کردید، کی بود؟ آخرین باری که از شباتان به‌خاطر خدمتی که به کلیسایتان می‌کند، تشکر کردید چه موقع بود؟ تشکر از معلمین فرزندانان به‌خاطر کاری که هر روز می‌کنند؟ تشکر از پدر آسمانی‌تان به‌خاطر هدایتش؟ بسیاری از برکاتی که از آنها بهره‌مندیم، نتیجه اعمال محبت‌آمیزی است که مدت‌ها پیش انجام گرفته است. کارهای نیک و پنهانی اطرافیانان را کشف کنید، و از کسانی که به‌واسطه محبت خود دنیا را جای بهتری می‌سازند، تشکر کنید. اما این کار را با شکرگزاری از خدا به‌خاطر همه برکاتش شروع کنید.

۴:۱۱ خدا به‌هنگام تنبیه ما، گاه ما را با محبت به‌سوی خود می‌کشد و گاه نیز خوراک می‌دهد. بعضی اوقات کمند او محکم است و بعضی وقت‌ها نیز شل. اما همیشه با محبت همراه است، و هدف آن همیشه خیریت کسی است که مورد محبت واقع می‌شود. وقتی از شما خواسته می‌شود که دیگران را تادیب کنید، افرادی نظیر

غریبید. ایشان شتابان از غرب باز خواهند گشت؛^{۱۱} مثل دسته بزرگی از پرندگان از مصر و مانند کبوتران از آشور پرواز خواهند کرد. من دوباره ایشان را به خانه‌شان باز می‌گردانم.» این وعده‌ای است از جانب خداوند.^{۱۲} خداوند می‌فرماید: «اسرائیل با دروغ و فریب مرا احاطه کرده است، و یهودا هنوز نسبت به من که خدای امین و مقدس هستم، سرکشی می‌کند.»

خدا قومش را به بازگشت به سوی خود دعوت می‌کند

کارهایی که مردم اسرائیل می‌کنند تمام بیهوده و مخرب است. **۱۲** آنها روز و شب دروغ و خشونت را رواج می‌دهند. با آشور عهد می‌بندند و از مصر کمک می‌طلبند.^۱ خداوند از یهودا شکایت دارد و اسرائیل را برای کارهای بدی که کرده است عادلانه مجازات خواهد کرد.^۲ یعقوب، جد اسرائیل، در شکم مادرش با برادرش نزاع کرد و وقتی مرد بالغی شد، حتی با خدا نیز جنگید.^۳ آری، با فرشته کشتی گرفت و پیروز شد. سپس با گریه و التماس از او تقاضای برکت نمود. در بیت‌ئیل خداوند را دید و خدا با او صحبت کرد^۴ همان خدای قادر متعال که نامش «یهوه» است.^۵ پس حال، ای اسرائیل، بسوی خداوند بازگشت نما؛ با محبت و راستی زندگی کن و با صبر و تحمل در انتظار خدا باش.

۱۱:۱۱
اش ۱۱:۱۱؛ ۸:۶۰
زکر ۱۰:۱۰

۱:۱۲
ار ۲۲:۲۲
حز ۱۰:۱۷

۳:۱۲
پیدا ۲۶:۲۵
روم ۱۱:۹
۴:۱۲
پیدا ۱۵:۱۳؛ ۲۴:۳۲؛ ۳۰-۳۱
۱۵:۱۰؛ ۳۵

۶:۱۲
میکا ۷:۷

بودند، مردی بود فریبکار و نیرنگ‌باز. اما او برعکس اسرائیل و یهودا پیوسته در جستجوی خدا بود. یعقوب برای آنکه برکت یابد، با فرشته کشتی گرفت؛ اما فرزندان او فکر کردند که برکاتی که دارند از کارهای خودشان سرچشمه می‌گیرد. یعقوب خانه‌اش را از بتها پاک ساخت (پیدایش ۲:۳۵)، اما فرزندانش از قرار معلوم نتوانستند بت‌پرستی را از میان خود ریشه‌کن سازند.

۶:۱۲ هوشع قومش را دعوت کرد تا بر اساس دو اصل زندگی کنند، یعنی محبت و راستی. اینها بنیادی‌ترین صفات خدا هستند. محبت و راستی برای پیروان خدا اساسی است، اما حفظ تعادل بین این دو آسان نیست. برخی از مردم آنقدر محبت دارند که اشتباهات را نادیده می‌گیرند. برخی نیز آنقدر راست و عادلند که بخشش را فراموش می‌کنند. محبت بدون عدل و راستی، از آنجا که به معیار بالاتری چشم نمی‌دوزد، مردم را در گناهانشان باقی می‌گذارد. عدالت بدون محبت، از آنجا که فاقد عاطفه و احساس است، مردم را از خدا دور می‌کند. توجه خاص به یکی به بهای از دست دادن دیگری، به معنای تحریف شهادت ما است. کلیسای امروز، مانند قوم هوشع، باید با هر دو اصل زندگی کند.

۱۲:۱۱ یهودا برعکس اسرائیل چند پادشاه نسبتاً خوب داشت: آسا، یهوشافاط، یوآش، امصیا، عزریا، یوتام، و به خصوص حزقییا و یوشیا. در طول حکومت برخی از این پادشاهان، احکام خدا را دوباره به اجرا گذاشته و آن را به مردم تعلیم دادند. کاهنان به خدمت خدا در خانه برگزیده او در اورشلیم ادامه دادند، و اعیاد مذهبی حداقل بعضی از وقت‌ها برگزار می‌شد. بدبختانه، هیچ یک از رهبران سیاسی یا مذهبی قادر نبودند به‌طور کامل بت‌پرستی و مراسم بت‌پرستان را که عفونی شده بود از بین ببرند، به‌طوری که عاقبت این عفونت سر باز کرد و تمام مملکت را متعفن ساخت (با آنکه حزقییا و یوشیا به انجام کامل آن نزدیک شدند). با این حال، تأثیر پادشاهان خوب، یهودا را قادر ساخت تا بیش از ۱۵۰ سال بیشتر از اسرائیل به حیات خود ادامه دهد، و گروه کوچکی را آماده کرد تا وفادار بمانند، و تا روزی باز گردند و سرزمین و معبد خود را از نو بسازند.

۵:۲:۱۲ یعقوب که نامش بعداً به اسرائیل تغییر یافت، نیای مشترک هر ۱۲ قبیله اسرائیل بود (هم حکومت شمالی هم جنوبی). یعقوب مانند اقوامی که از نسل او

۷:۱۲ خداوند می‌فرماید: «اسرائیل مانند فروشنده‌ای است که اجناس خود را با ترازوی نادرست می‌فروشد و کلاه‌برداری را دوست دارد. ^۸ او به خود می‌بالد و می‌گوید: من ثروتمند هستم تمام این ثروت را خودم بدست آورده‌ام و کسی نمی‌تواند مرا به کلاهبرداری متهم کند.

^۹ «ولی من که خداوند تو هستم و تو را از بردگی مصر رهانیدم، دوباره تو را می‌فرستم تا در خیمه‌ها زندگی کنی، چنانکه در بیابان زندگی می‌کردی.

^{۱۰} «من انبیای خود را فرستادم تا با رؤیایا و مثل‌های زیاد، شما را از خواب غفلت بیدار کنند، ^{۱۱} ولی هنوز در جلجال قربانگاه‌ها مثل شیار کشتزارها ردیف به ردیف و پشت سر هم قرار دارند تا روی آنها برای بتهایتان قربانی کنید. جلعاد هم از بتهای پر است و اشخاص باطل و گناهکار آنها را پرستش می‌کنند.»

^{۱۲} یعقوب به ارام فرار کرد و با کار چوپانی همسری برای خود گرفت. ^{۱۳} خداوند پیامبری فرستاد تا قوم خود را از مصر بیرون آورد و از ایشان محافظت نماید. ^{۱۴} ولی اینک اسرائیل خداوند را بشدت به خشم آورده است، پس خداوند او را به جرم گناهانش محکوم به مرگ خواهد کرد.

خدا خشم خود را نسبت به اسرائیل توصیف می‌کند

زمانی چنین بود که هرگاه اسرائیل سخن می‌گفت، قوم‌ها از ترس می‌لرزیدند، چون او سروری توانا بود؛ ولی اکنون با پرستش بعل

۱۳

محکوم به فنا شده است.

داشته باشید که همه فرصت‌ها، توانایی‌ها، و امکاناتتان از خدا است، و باید آنها را با امانت و تقدس برای او نگه دارید.

۹:۱۲ اسرائیلی‌ها سالی یک بار در عید خیمه‌ها یک هفته در چادرها زندگی می‌کردند، به یاد محافظت خدا در طول ۴۰ سالی که در بیابان سرگردان بودند (ر.ش. به تشبیه ۱:۱۹-۲:۱). حالا، به‌خاطر گناهانشان، خدا کاری کرد که دوباره در خیمه‌ها زندگی کنند، اما این بار نه به‌عنوان بخشی از مراسم عید، بلکه در اسارت واقعی.

۱۲:۱۲ هوشع با اشاره به یعقوب می‌خواست بگوید: «فراموش نکنید چطور محقرانه شروع کردید. آنچه دارید نتیجه تلاشهای خودتان نیست، بلکه از این جهت از آن شما است چون خدا نسبت به شما لطف داشته است.»

۱۳:۱۲ پیامبری که اسرائیل را به خارج از مصر هدایت کرد، موسی بود (خروج ۱۳:۱۷-۱۹).

۱:۱۳ اسرائیل تاریخ با شکوهی داشت، اما در زمان هوشع مردم علیه خدا طغیان کرده و قدرت خود را از دست داده بودند. شکوه و عظمت گذشته تضمین‌کننده عظمت در

۷:۱۲ در اسرائیل، کلاه‌برداری وسیله قابل قبولی برای رسیدن به ثروت شده بود. اسرائیلی‌ها که از نظر مادی موفق بودند، نمی‌توانستند تصور کنند که خدا آنها را گناهکار به‌شمار می‌آورد. آنها فکر می‌کردند ثروتشان نشانه‌ای از برکت خدا است، و به خود زحمت نمی‌دادند که تعمق کنند و ببینند چگونه آن را به‌دست آورده‌اند. اما خدا گفت که ثروت مردم اسرائیل جبران گناه آنها را نخواهد کرد. به یاد بیاورید که مقیاس خدا برای موفقیت با مقیاس ما متفاوت است. او ما را به وفاداری می‌خواند، نه به رفاه و ثروت. خصائل ما برای او مهم‌تر است از ثروتمان.

۸:۱۲ افراد و ملل ثروتمند اغلب ادعا می‌کنند که رونق مادی‌شان به‌خاطر سخت‌کوشی و ابتکار و هوش خودشان می‌باشد. از آنجا که آنها هر چه می‌خواهند دارند، نیازی به خدا احساس نمی‌کنند. آنها معتقدند که ثروتشان از آن خودشان است، و احساس می‌کنند که حق دارند هر طور که دوست دارند، از آن استفاده کنند. اگر می‌بینید از موفقیت‌های خود احساس غرور می‌کنید، به خاطر

۲ قوم بیش از پیش نافرمانی می‌کنند. نقره‌های خود را آب می‌کنند تا آن را در قالب ریخته برای خود بتهایی بسازند بتهایی که حاصل فکر و دست انسان است. می‌گویند: «برای این بتها قربانی کنید! بتهای گوساله شکل را ببوسید!»^۳ این قوم مثل مه و شبنم صبحگاهی بزودی از بین خواهند رفت و مثل کاه در برابر باد و مثل دودی که از دودکش خارج می‌شود زایل خواهند شد.

۴ خداوند می‌فرماید: «تنها من خدا هستم و از زمانی که شما را از مصر بیرون آورده‌ام خداوند شما بوده‌ام. غیر از من خدای دیگری نیست و نجات‌دهنده دیگری وجود ندارد. ^۵ در بیابان، در آن سرزمین خشک و سوزان، از شما مواظبت نمودم؛ ^۶ ولی پس از اینکه خوردید و سیر شدید، مغرور شده، مرا فراموش کردید. ^۷ بنابراین، مثل شیر به شما حمله می‌کنم و مانند پلنگی، در کنار راه در کمین شما خواهم نشست. ^۸ مثل ماده خرسی که بچه‌هایش را از او گرفته باشند، شما را تکه‌تکه خواهم کرد و مانند شیری شما را خواهم بلعید. ^۹ «ای اسرائیل، اگر تو را هلاک کنم کیست که بتواند تو را نجات دهد؟ ^{۱۰} کجا هستند پادشاه و رهبرانی که برای خود خواستی؟ آیا آنها می‌توانند تو را نجات دهند؟ ^{۱۱} در خشم خود پادشاهی به تو دادم و در غضبم او را گرفتم. ^{۱۲} «گناهان اسرائیل ثبت شده و آماده مجازات است. ^{۱۳} با وجود این، فرصتی

۲:۱۳
۱ پاد ۱۹:۱۸
اش ۲۰-۱۷:۴۴
ار ۵:۲۰-۱۰

۳:۱۳
مز ۲:۶۸
اش ۱۳:۱۷
هو ۴:۶

۴:۱۳
خرو ۳:۲۰
اش ۱۱:۴۳

۵:۱۳
تث ۱۰:۳۲ ؛ ۷:۲ ؛ ۱۵:۸

۶:۱۳
هو ۱۳:۲ ؛ ۶:۴

۱۰:۱۳
پاد ۲:۱۷ ؛ ۴:۱۷
هو ۴:۸

۱۱:۱۳
اسمو ۷:۸
پاد ۱۰-۷:۱۴

۱۲:۱۳
تث ۳۵ و ۳۴:۳۲

۱۳:۱۳
میکا ۱:۹ و ۱۰

مجازات ۹-۲:۱ ؛ ۱۳-۲:۲ ؛ ۱۴:۵-۱:۴ ؛ ۱۴:۶-۴:۶ ؛ ۷:۱۱-۱۲:۱۱ ؛ ۱۶:۱۳

نجات ۹-۱:۱ ؛ ۱:۲-۱۴:۲ ؛ ۵:۳-۱۴:۵ ؛ ۵:۵-۱۵:۳ ؛ ۳:۶-۱۱:۱۱ ؛ ۱۱:۱۴-۹:۱

خدا قول می‌دهد مجازات کند، اما وعده رحمت را نیز می‌دهد. اینجا در هوشع می‌توانید دوره‌های مجازات و نجات را ببینید. پیشگویی‌های نجات همیشه بعد از پیشگویی‌های مجازات می‌آید.

دوره‌های مجازات و نجات در کتاب هوشع

پادشاه در میان ایشان، بیشتر مشکل‌آفرین خواهد بود تا مشکل‌گشا؛ او با اکراه شائول را به آنان داد تا نخستین پادشاه ایشان باشد (اسموئیل ۸:۲۴-۲۲). داود پادشاه خوبی بود، و سلیمان توانایی‌های خودش را داشت، اما همین که کشور به دو قسمت تجزیه شد، حکومت شمالی هیچگاه حاکم خوب و خداترسی به خود ندید. پادشاهان شرور، قوم را بیشتر و بیشتر به بت‌پرستی و پیمانهای سیاسی نامعقول کشاندند. قتل و کشتار رایج شد، و شهرها و جاده‌ها رفته‌رفته ناامن‌تر شدند. عاقبت پادشاهان شیر کشور را به نابودی کشاندند، و با سلطنت هوشع، پادشاهی از اسرائیل برچیده شد (۲ پادشاهان ۱۷:۱-۶).

۱۲:۱۳ گناهان افرايم (اسرائیل) ثبت می‌شد تا بعداً مورد مجازات قرار گیرد. این یک امر استثنایی نبود. خدا از همه گناهان ما آگاه است و آنها را در روز دوری آشکار خواهد فرمود (۲ تواریخ ۱۰:۵ ؛ مکاشفه ۱۱:۲۰-۱۵).

آینده نیست. خوب است که آنچه را که خدا برای شما و از طریق شما انجام داده است، به یاد آورید؛ اما به همان نسبت حفظ تازگی رابطه‌تان با او نیز مهم است. خود را روز به روز و لحظه به لحظه وقف او کنید، که در آن صورت همچنان به رشد و ترقی ادامه خواهید داد.

۶:۴:۱۳ وقتی ثروت قوم اسرائیل موجب شد که احساس خودکفایی کنند، به خدا پشت کردند و او را از یاد بردند. امروز خودکفایی درست به اندازه زمان هوشع مخرب است. آیا نیاز همیشگی خود را به حضور و کمک خدا می‌بینید؟ بیاموزید که هم در خوشی و هم در سختی، به او اتکا کنید. اگر همین حالا راه آسان و همواری را می‌پیمایید، مواظب باشید که فکر نکنید شایستگی سعادت فعلی را دارید. به عطایایی که دارید متکی نباشید؛ به دهنده عطایا اتکا کنید.

۱۱:۱۳ خدا به مردم اسرائیل هشدار داده بود که وجود

برای زنده ماندن او هست. اما او مانند بچه لجوجی است که نمی‌خواهد از رحم مادرش بیرون بیاید! آیا او را از چنگال گور برهانم؟ آیا از مرگ نجاتش بدهم؟ ای مرگ، بلاهای تو کجاست؟ و ای گور هلاکت تو کجاست؟ من دیگر بر این قوم رحم نخواهم کرد.^{۱۵} هر چند اسرائیل در میان علفهای هرز ثمر بیاورد، ولی من باد شرقی را از بیابان بشدت بر او می‌وزانم تا تمام چشمه‌ها و چاه‌های او خشک شود و ثروت او به تاراج رود.^{۱۶} اسامره باید سزای گناهانش را ببیند، چون برضد خدای خود برخاسته است. مردمش به دست سپاهیان مهاجم کشته خواهند شد، بچه‌هایش به زمین کوبیده شده، از بین خواهند رفت و شکم زنان حامله‌اش با شمشیر پاره خواهد شد.

توبه، احیا به دنبال خواهد داشت

۱۴ ای قوم اسرائیل، بسوی خداوند، خدای خود بازگشت کنید، زیرا در زیر بار گناهانتان خرد شده‌اید.^۲ نزد خداوند آید و دعا کنید و گویند: «ای خداوند، گناهان ما را از ما دور کن، به ما رحمت فرموده، ما را بپذیر تا قربانی شکرگزاری به تو تقدیم کنیم.^۳ نه آشور می‌تواند ما را نجات دهد و نه قدرت جنگی ما. دیگر هرگز بتهایی را که ساخته‌ایم خدایان خود نخواهیم خواند؛ زیرا ای خداوند، یتیمان از تو رحمت می‌یابند.»
 خداوند می‌فرماید: «شما را از بت پرستی و بی‌ایمانی شفا خواهم بخشید و محبت من حد و مرزی نخواهد داشت، زیرا خشم و غضب من برای همیشه فرو خواهد نشست.^۵ من همچون باران بر اسرائیل خواهم بارید و او مانند

۱۴:۱۳
اش ۸:۲۵
جز ۱۳ و ۱۲:۳۷
اقرن ۵۵:۱۵
۱۵:۱۳
ار ۳۶:۵۱
هو ۱:۱۲
۱۶:۱۳
۱۶:۱۵ پاد ۲

۲:۱۴
میکا ۱۹ و ۱۸:۷
۳:۱۴
مز ۵:۶۸
میکا ۱۴:۵-۱۰

۴:۱۴
اش ۱۸:۵۷
ار ۲۲:۳
صف ۱۷:۳

متوجه باشیم که شایستگی آن را نداریم و بنابراین نمی‌توانیم آن را حق مسلم خود بدانیم. ما باید به محبت و رحمت خدا متوسل شویم، نه به عدالت خود. با آنکه نمی‌توانیم بخشاش الهی را حق مسلم خود بدانیم، اما می‌توانیم مطمئن باشیم که خدا آن را به ما عطا می‌فرماید، زیرا خدا رحیم و مهربان است و می‌خواهد ما را به سوی خود باز گرداند، درست همان‌طور که می‌خواست قوم اسرائیل را به سوی خود باز گرداند.

۲:۱۴ قربانی شکرگزاری یعنی حمد و ستایش خدا، نه رفتن به خانه خدا و گذراندن قربانی روی مذبح. این قربانی زبانی بود نه عملی. قربانی حیوان برای کفاره گناه انجام می‌شد، در حالی که قربانی شکرگزاری، سپاسگزاری از خدا به خاطر بخشش گناهان است. امروز ایمانداران می‌توانند همواره قربانی‌های شکرگزاری به خدا تقدیم کنند (عبرانیان ۱۳:۱۵؛ ۱ پطرس ۲:۵).

۱۴:۱ باب آیات ۱ تا ۳ دعوت هوشع است به توبه. آیات ۴ تا ۸ وعده احیا است از سوی خدا. خدا باید مردم اسرائیل را به خاطر تخطی فاحش و مکرر از احکامش مجازات می‌کرد، اما او این کار را با اندوه انجام می‌دهد. آنچه که خدا آرزوی انجامش را دارد، احیای قوم و سعادت‌مندی ایشان است.

۲۱:۱۴ مردم می‌توانستند از خدا بخواهند که گناهانشان را از ایشان دور سازد و بدینسان به سوی او باز گردند. این امر در مورد ما نیز صادق است: ما می‌توانیم دعای هوشع را تکرار کنیم و مطمئن باشیم که گناهانمان بخشیده شده است زیرا مسیح برای زدودن آنها بر روی صلیب مرد (یوحنا ۳:۱۶).

بخشایش الهی زمانی شروع می‌شود که ویرانگری گناه و یهودگی زندگی بدون خدا را درک کنیم. سپس باید بپذیریم که نمی‌توانیم خود را نجات دهیم؛ تنها امید ما رحمت خدا است. وقتی طلب بخشایش می‌کنیم، باید

سوسن، خواهد شکفت و مانند سرو آزاد لبنان، در زمین ریشه خواهد دوانید. شاخه‌هایش به زیبایی شاخه‌های زیتون گسترده خواهد شد و عطر و بوی آن همچون عطر و بوی جنگلهای لبنان خواهد بود.^۷ مردم بار دیگر زیر سایه‌اش استراحت خواهند کرد و او مانند باغی پر آب و مانند تاکستانی پر شکوفه و همچون شراب لبنان معطر خواهد بود.

^۸ «اسرائیل خواهد گفت: مرا با بتها چه کار است؟ و من دعای او را اجابت کرده، مراقب او خواهم بود. من همچون درختی همیشه سبز، در تمام مدت سال به او میوه خواهم داد.»

^۹ هر که داناست این چیزها را درک کند. آن که فهم دارد گوش دهد، زیرا راه‌های خداوند راست و درست است و نیکان در آن راه خواهند رفت، ولی بدکاران لغزیده، خواهند افتاد.

۶:۱۴

مز ۸:۵۲

ار ۱۶:۱۱

۷:۱۴

مز ۱:۹۱

اش ۲۰۱:۳۲

۸:۱۴

اش ۱۹:۴۱

۹:۱۴

ایو ۱۲-۱۰:۳۴

امت ۱:۵۵؛ ۶:۱۸؛ ۴

روم ۳۲:۹

به پیغام کتاب گوش دهید و راه خدا را در پیش بگیرید، یا از رفتن در مسیر خداوند امتناع ورزید. اما کسی که اصرار دارد بدون هدایت خدا، راه خود را در پیش بگیرد، در سیاهی خواهد افتاد (امثال ۴:۱۸ و ۱۹). اگر راه را گم کرده‌اید، می‌توانید با دست کشیدن از گناهانتان و پیروی از خدا، آن را باز یابید.

۹:۱۴ آنچه در رابطه خدا با هوشع آشکارا می‌بینیم، توجه خدا به *عدالتی* است که مستلزم وفاداری است، و همچنین به *رحمتی* است که بخشایش را به ارمغان می‌آورد. دو تصور نادرست می‌تواند باعث لغزش ما شود: یکی فراموش کردن محبت خدا و این فکر است که گناهانمان لاعلاج می‌باشد؛ دیگری این است که خشم او را نسبت به گناهانمان از یاد ببریم و بیندازیم که هر چه بکنیم او همچنان ما را خواهد پذیرفت. *بخشش* کلمه‌ای کلیدی است؛ وقتی خدا ما را می‌بخشد، گناه را مورد داوری قرار می‌دهد، اما به گناهکار رحمت نشان می‌دهد. ما برای رسیدن به یاکی و زندگی احیاشده هرگز نباید از رفتن به نزد خدا بترسیم.

۸:۱۴ وقتی اراده ما ضعیف است، وقتی فکرمان پریشان است، وقتی کوله‌باری از گناهان بر وجدان ما سنگینی می‌کند، باید به خاطر داشته باشیم که رحمت خدا هرگز انتها نمی‌پذیرد. وقتی دوستان و خانواده تر کمان می‌کنند، وقتی همکاران ما را درک نمی‌کنند، وقتی از نیکوکاری خسته می‌شویم، باید به یاد آوریم که رحمت خدا هرگز انتها نمی‌پذیرد. وقتی نمی‌توانیم راه درست را ببینیم یا ظاهراً صدای خدا را بشنویم، وقتی شجاعت پیش رفتن را نداریم، باید بدانیم که رحمت خدا هرگز انتها نمی‌پذیرد. وقتی قصورات ما، ما را محاصره می‌کند و آگاهی از گناهانمان بر ما غالب می‌شود، باید بدانیم که رحمت خدا هرگز انتها نمی‌پذیرد.

۹:۱۴ هوشع کتاب خود را با این درخواست از مردم تمام می‌کند که به کلام خدا گوش دهند، آن را فرا بگیرند، و از آن نفعی حاصل کنند. برای آنانی که پیغام خداوند را از طریق هوشع دریافت می‌کردند، این درخواست به مرگ و زندگی ایشان مربوط می‌شد. شما که خواننده کتاب هوشع هستید، همان انتخاب را پیش رو دارید: می‌توانید یا